Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

BẮC-VIỆT SẼ CÓ MẶT TẠI HỘI-ĐÀM NIXON-CHU-ÂN-LAI?

Cổ Động

NĂM THỨ 3 ● SỐ 695 ● 6 TRANG 10Đ ● THỨ TƯ 21-7-71

Chân Trời Tím

TỰ DO • TIẾN BỘ

Chủ Bút VÕ-BÌNH-SƠN | Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG | Tòa soạn và Trị sự 248ter Phan đình Phùng Sg Hộp thơ: 2149-ĐT: 23.975

LẬP TRƯỜNG

Việt Cộng và cuộc thăm viếng Bắc Kinh của ông Kissinger

Bài 2 Hàng Nguyên-NGUYỄN NGỌC HUY

Dầu hai ông Kissinger và Châu Ân Lai có đồng ý nhau về một giải pháp cho cuộc chiến Việt Nam hay không, sự thỏa thuận tối thiểu mà Huê Kỳ và Trung Cộng chắc chắn đã đạt được trong cuộc thăm viếng Bắc Kinh của ông Kissinger công bố lợi cho Cộng sản Việt Nam. Nếu không bị áp buộc phải chấm dứt chiến tranh với những điều kiện không làm cho họ thỏa mãn, Cộng sản Việt Nam cũng chỉ có thể tiếp tục chiến tranh với những phương tiện kém cỏi hơn hiện nay vì sự giảm bớt viện trợ của Trung Cộng. Trong cả hai trường hợp, Cộng sản Việt Nam đều bị thiệt thòi vì bị dàn ảnh Trung Hoa vì đại hy sinh.

Các nhà lãnh đạo Cộng sản Việt Nam không phải là không dự liệu được việc đó. Như chúng tôi đã từng trình bày trên mặt báo này, sở dĩ họ tổ chức cuộc bầu cử lại một Quốc Hội Bắc Việt mới, chỉ còn gồm những đản biểu đại diện cho dân chúng từ vĩ tuyến thứ 17 trở ra, chính là vì họ đã nhận thấy rằng họ sẽ có thể bị bất buộc phải từ bỏ giấc mộng chinh phục miền Nam. Và đề nghị 7 điểm của bà Nguyễn thị Bình nhằm nhưng hết vào việc khai thác dư luận chủ hòa của Huê Kỳ và Việt Nam Cộng Hòa để cố vớt vát quyền lợi được đến đâu hay đến đó.

(Xem tiếp trang 6)

★ Cả 2 miền Nam Bắc VN đều lo lắng về kết quả cuộc nói chuyện Mỹ — TC

HƯƠNG CẢNG 19-7 (UPI).— Báo "The South China Morning Post" phát hành tại Hương Cảng hôm thứ Hai cho rằng các nhà lãnh đạo Trung Cộng có lãnh hướng lớn đối với Bắc Việt những một giải pháp cho chiến cuộc Việt Nam không thể được thảo luận hữu hiệu nếu không có sự tham dự của Hà Nội.

Báo trên ấn bản bằng Anh ngữ, viết rằng vấn đề trường như vẫn đề BV có mặt trong các cuộc hội đàm giữa Nixon và Chu Ân Lai khó có thể bị gạt bỏ.

•Cả tin cho rằng Trung Cộng sẽ sáng đàm phán một vai trò trực tiếp hơn trong các nỗ lực giải quyết chiến cuộc VN.

BV sẽ có một luồn tại hội nghị Genève mới ?

Mặt khác, theo TTV Phạm Bá Cần ở Bắc Việt, Sài Gòn, nhà nhà vẫn sao cho của B Việt giữa Mỹ và Trung Cộng bắt kể có thể có việc Chu Ân Lai chấp nhận triệu tập một hội nghị Genève mới với sự tham dự của Trung Cộng mà không có sự tham dự của Bắc Việt.

Người ta không biết rõ trong thời gian tại Bắc Kinh ông Kissinger có thảo luận việc triệu tập một hội nghị Genève mới với Chu Ân Lai hay không.

Cả Bắc lẫn Nam VN đều lo lắng

LUÂN ĐÔN (TV) 20-7 Nhận xét về những diễn biến tân tiến đã đến 2 cường quốc Bắc Nam Việt Nam, Đài BBC đã tuyên bố hôm qua rằng cuộc thương viếng Bắc Kinh của Tổng Thống Nixon đương tra tính sẽ biến thành một sự việc đưa đến bàn bình thế giới, nhưng chính phủ VNCH tất nhiên cũng phải bàn khoăn thắc mắc về kết quả mà cuộc nói chuyện Mỹ Hoa sẽ có thể mang lại.

Nam VN ắt phải phân vân

Hôm Chủ Nhật TT Thiệu sẽ tăng sẽ phải thảo đối thái độ của Trung Hoa rất sát đối với chiến tranh VN và vào đúp nên TT Thiệu lại sẽ không bao giờ nhân hòa bình trên cơ bản một sự lầm hàng CS.

Chính phủ miền Nam ắt phải lo lắng phân vân không biết rằng tin tưởng của Trung Hoa đối với một giải pháp nào được người cùng bạn Việt Nam phân thêm, phải nhân hay không ?

5 xem tiếp trang 6

VỢ TƯỚNG CỌP BAY và cuộc VIẾNG THĂM T.C. của KISSINGER

TIN HOA THỊNH ĐỐN — Vợ của Tướng Cọp bay Chennault, người Trung Hoa đã tuyên bố đang bị không ngại chiến sĩ việt, Tổng thống Nixon đã chấp nhận viếng thăm Trung Cộng, nhưng bà tỏ vẻ đã đối với kết quả của chuyến viếng thăm này của Tổng Thống Mỹ.

Bà cho rằng bà cũng bị ngạc nhiên. Tôi đã cùng ở Hoa thịnh Đốn 12 năm qua với những biến chuyển, thay đổi qua chánh chính đã thế giới mà chúng ta phải đối phó. Tôi hy vọng rằng dù sao thì Hoa Kỳ cũng phải có thể mở đối thương thuyết.

4 xem tiếp trang 6

NIXON VÀ CÁC CỐ VẤN KHỞI SỰ SOẠN THẢO KẾ HOẠCH CHO CUỘC HỘI ĐÀM TẠI BẮC - KINH

HOA THỊNH ĐỐN 19-7 (Reuter).— Tổng Thống Nixon hôm thứ Hai đã đối diện với người ủng hộ và chỉ trích ông để giải thích về những ý nghĩ của ông đằng sau quyết định thăm viếng Bắc Kinh và nhấn mạnh hy vọng về cuộc gặp gỡ thượng đỉnh lịch sử Hoa Mỹ.

TT Nixon đã trở về Hoa Thịnh Đốn từ Tòa Bạch Ốc miền tây, ngày hôm thứ Năm vừa qua đang loan báo là đã nhận lời mời viếng thăm Trung Cộng của Thủ tướng Chu Ân Lai.

Hôm qua, ông Nixon đã khởi sự trình bày các chi tiết về cuộc gặp gỡ thượng đỉnh dự trù kể trên khi ông gặp lãnh tụ của các phe Dân Chủ và Cộng Hòa tại lượng viện Quốc Hội trong bữa ăn sáng tại tòa Bạch Ốc.

Phản ứng các nơi đều tốt thân trong nhưng hoài nghi, nhất là với những người mong muốn chấm dứt sớm cuộc chiến tranh VN. Tuy nhiên cũng có một số nhân vật hô hào đã bày tỏ sự lo ngại về chính sách trong trường lại của HK với chế độ THQG tại Đài Loan.

Hai nhân vật, bà thủ Dân Biểu NS Barry Goldwater và John Tower đã bày tỏ sự lo ngại về cuộc viếng thăm Bắc Kinh.

Một nhân vật không được ưa lắng là PTT Kỳ Sieu Agnew, người khi phát đoàn bình báo Mỹ thăm viếng Bắc Kinh hôm đầu năm đã lên tiếng e ngại rằng cuộc viếng thăm này là một thắng lợi tuyên truyền cho Bắc Kinh. Ông đã lên tiếng chỗi bỏn lược lời loan báo mới đây của TT Nixon.

Nguyên thủ TT Nixon không nói rõ rằng với công chúng về những điều ông hy vọng có thể đạt được trong cuộc viếng thăm Bắc Kinh. Ông, thì nói ông hy vọng sẽ thấy những điều chính nghĩa hòa bình và bình thường hóa nối bang giao với Trung Hoa Lục Địa.

Đại sứ Trung Hoa quốc gia tại Hoa Kỳ James Shen sẽ là người đầu tiên trong số các nhà ngoại giao có gặp ngoại trưởng William Rogers ngày hôm nay. Ông Rogers đã định hoãn chuyến công du sang Anh để ở lại Hoa Thịnh Đốn giải thích về ý định của Hoa kỳ. Các nhân vật ngoại giao khác tới gặp ông có thể là Nhật, Tân Tây Lan, Úc, Thái và Ai Lao.

Hoa Kỳ, đã chống đối sự đại diện của Bắc Kinh từ chiến năm nay, có thể sẽ thay đổi qua chính sách "hai nước Trung Hoa". Một bản thông

6 xem tiếp trang 6

TRONG CUỘC HỌP BÁO TẠI BỘ TỔNG THAM MƯU

T.T. Thiệu phanh phui nhiều bí mật về cuộc Cách mạng 1-11-1963

SAIGON 19-07-71 (Phạm phúc Việt).— Đã trả lời một cách gián tiếp Đ.T hồi hưu Dương văn Minh về vấn đề mà Đ.T Minh cho rằng, cái chết của hai ông Nhu, Diệm là do Đại Tá Thiệu không làm đúng trách nhiệm của Hội đồng quân nhân Cách Mạng đã giao phó ..

Ông Thiệu đã đến dinh Gia Long qua trễ nải nên hai ông Nhu Diệm mới chết, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đã mở một cuộc họp báo tại Câu lạc Bộ Tổng Tham Mưu Quân lực Việt Nam Cộng Hòa hồi 18 giờ 30 ngày hôm qua, 19-7-71 bảo vệ sự vắt bảo cho trong và ngoài nước những công việc làm của ông trong cuộc chính biến 1-11-63.

Không dùng phương tiện thông tin của nhà nước

Vừa bước vào cho họp báo • Tổng Thống Thiệu đã xuất bản tay anh chị em ký giả và nói "đây không phải là một cuộc họp báo, tôi muốn tạo chỉ quang cảnh của một cuộc tiếp xúc thân mật với anh chị em không không hiểu sao ở đây cũng như một chẳng hợp báo. Vì vậy, tôi chỉ đã anh chị em viết và tôi sẽ không đăng truyền thanh, truyền hình hay một phương tiện thông tin nào của nhà nước.»

Quay lại cuốn phim cuộc chính biến 1.11.63 :

Cách đây 8 năm, ông Thiệu cho là Đại tá Tư Lenh Sư Đoàn 5 BB và cũng hồi đó, ông Minh là Trung Tướng TMT, Tổng Thống Thiệu nhắc lại cặp bác lãnh đạo trong quân đội như vậy để nói rằng hồi ấy ông chỉ là cấp thừa hành của Trung tướng Dương văn Minh và được chỉ đâu làm đấy. Nhưng vì thiếu cha với sự sống còn của đất nước, ông Thiệu đã phải đứng ra bảo điều kiện trước khi nhận lời tham gia vào công việc lật đổ chính quyền ông Diệm.

1) Lật đổ ông Diệm và chế độ ông Ở đưa là phải đã tăng hiệu năng chống Cộng cứu quốc? » «Hội đồng QNCM bàn đến chịu.»

2) Người Mỹ có ủng hộ không? — «Họ bảo đảm là có !

3) Quân đội đứng lên đảo chính thì QĐ thành lập chính quyền. Chính quyền phải do quân đội nắm giữ ? — Họ đồng ý bằng cách giải quyết vấn đề đó tính vì cho các đảng phái chính trị nữa. »

4) Số phận dành cho ông Diệm? «Họ nói chưa biết, nhưng tôi nói đứng có giết ông ấy và nếu được, cứ mời ông ấy ra làm Tổng Thống lại.

Do bốn điều kiện đó, Đại tá Nguyễn văn Thiệu nhận thấy quyền đảo chánh ông Diệm với trách nhiệm là họ các mục tiêu đã giao phó như Đài phát thanh, trành Công Bàn, CSQG Trung tâm truyền tin Bộ Nội Vụ cho đăng hỏi giao ấn định

1 xem tiếp trang 6

Ấn-Quang ngầm ủng-hộ Đ.T. DƯƠNG-V-MINH ?

SAIGON (VTB 20-7) — Nguồn tin cận giới thân cận Đại tướng Dương văn Minh cho biết, Đại tướng Minh đã chọn ra ứng cử viên Phó Tổng Thống chung liên danh với ông. Nguồn tin không tiết lộ người đó là ai.

Tuy nhiên theo sự bình luận của giới chính trị ngoài đường Phù lên đánh của ĐT Minh là một người có uy tín Miền Nam trẻ tuổi, và đương kim là I DB Vũ Văn thơ sự tiết lộ trên thì vị DB, đồng Phó với Đại tướng Minh không thuộc thành nhân chay tiếp Hành phép, cũng không ở thành phần đối lập quá khích, mà ở vào thành phần «đối lập ôn hòa».

Phật Giáo Ấn Q. ngầm ủng hộ Đại tướng Minh ?

SAIGON (VTB 20-7) — Nguồn tin thân cận Giáo hội Phật giáo VN Thống nhứt Ấn Quang cho biết Giáo Hội đã quyết định ủng hộ Đại tướng Minh trong cuộc bầu cử Tổng Thống ngày 3-10-71 sắp.

Nhân vật vật tiết lộ, trên nguyên tắc Giáo hội không ủng hộ 1 cá nhân nào nhưng Giới đã thuyết thích các Phật tử hãy ủng hộ Đại tướng Dương văn Minh, xuyên qua tập trung của ứng cử viên này.

Các Nghị sĩ và DB của Ấn Quang đã có 1 lập trường đồng nhứt, vì giây giới thiệu liên danh Đại tướng Dương văn Minh Tạ Thượng Nghị viên, Nghị sĩ Võ văn Mẫu lãnh nhiệm vụ thu thập các giấy giới thiệu trong khi tại Hạ Nghị viện, DB Phan Xuân Huy làm nhiệm vụ này.

Theo 1 nhân vật, Ấn Quang ủng hộ Đại tướng Minh vì lập trường của Đại tướng Minh gần giống với lập trường của Giáo hội trong vấn đề chấm dứt chiến tranh bằng đường tay mà đức Tăng Thống đã nhiều lần kêu gọi.

Quan điểm đó kết thúc chiến của Giáo hội Phật giáo VN chỉ gồm

*còn vực 4 chữ «Hòa giải dân tộc» và Đại tướng Minh hiện nay cũng đeo đuổi con đường đó.

Nhân vật nầy minh xác không riêng gì Đại tướng Minh mà bất cứ ứng cử viên nào có lập trước ý hợp với Giáo hội thì GH sẽ sẵn sàng hỗ trợ trong ý hướng mưu tìm 1 nền Hòa Bình cho dân tộc. Vì vậy, việc ủng hộ ứng cử viên nầy không mang tính chất cá nhân mà nặng về quan điểm hòa.

1 xem tiếp trang 6

XEM TRANG 4 :

TÀI LIỆU ĐẶC BIỆT CIA

0 xem tiếp trang 6

Nhờ bệnh viêm mắt các nhà thuốc Tây hốt bạc

SAIGON 20-7. — Tin điện của các Thông tin viên địa phương gửi về cho biết hiện bệnh đau mắt cấp tính đang lan tràn mạnh mẽ tại hầu hết trên các Tỉnh, Thị cùng như Đô đô Saigon. Hiện các cơ quan Y tế địa phương đã cố nhưng cố gắng điều chữa trị kịp cùng như phương tiện nhất là thuốc men để giúp đỡ cho đồng bào.

Tại các Tỉnh miền Tây, Hậu giang, bệnh đau mắt được coi như đang nhất. Nhiều gia đình gần như bị đau mắt hết, tại các phòng mạch Bác sĩ tư cũng như nhà thương công đã số các bệnh nhân đều là bị đau mắt.

Các tiệm thuốc tây tăng giá thuốc đau mắt

Trước sự trách bành của địch đau mắt cấp tính nay, điều đáng lo ngại của người đau theo các Thông tin viên của THT phi nhận được thì các nhà thuốc Tây thiếu thuốc tại liệu và tại nhiều cơ quan Y tế địa phương đã không có những biện pháp thích nghi để ngăn chặn cũng như chữa trị cho đồng bào.

Tại một vài nơi các Y tế tư đã lợi dụng sự thiếu thuốc men trước cấp bách đau mắt cấp tính đang lan tràn để nâng thuốc tích trữ đầu cơ các loại thuốc đau mắt như Naicortel — Cortibion — Neomycine Polymyxine B— Tetracycline 250mg, tính trong trên đã lên cao đến chỗng mua thuốc đau mắt trị liệu ại các nhà thuốc Tây gây khó khăn.

Có nhiều nơi được ghi nhận thuốc trị liệu đau mắt đã bị bán với giá cho đến nhiều chỉ tiêm thuốc tây có thuốc bán thì tăng giá.

Trước tình trạng trên Bộ Y tế nên có ngay biện pháp kiểm soát tại các Dược phẩm để tránh việc con buôn lợi dụng (THT)

3 xem tiếp trang 6

Đảo-chánh ở Sudan do 1 Thiếu-tá cầm đầu

□ CUỘC ĐẢO CHÁNH ĐÃ THÀNH CÔNG VÀ MỸ KHÔNG... NGẠC NHIÊN

BEIRUT 19-7 (AP). — Đài phát thanh Le Caire hôm thứ Hai loan báo Thiếu Tá Hashem Al-Atta, một cựu chấn viên của Hội Đồng Cách Mạng Sudan, đã đoạt quyền tại Sudan hôm thứ Hai.

Trong một bản thông cáo thì tính bởi và đài phát thanh Thiếu Tá Al Atta cho biết cuộc đảo chánh của ông chấm hoàn kỉ các cuộc cách mạng năm 1958 và năm 1969.

Vào ngày 17-11-1958, quân đội chiếm quyền tại Sudan, và Tướng Ibrahim Shboud lên cầm quyền. Năm 1969, tay trao quyền lại cho một ban các đồng ý, nhưng tới năm 1969 lại lại đồng cách mạng gồm 10 người chiếm quyền của chính phủ. Hôi đồng này do Đại tá Jaafar El Nimiry lên Chủ tịch.

Tại Đã Đặt, thông tin xã Tass cho biết các nhà lãnh đạo cuộc đảo chánh đã tuyên bố, Đảng Cộng sản bị cấm và Hội đồng Cách mạng Sudan thông 11-1970.

2 xem tiếp trang 6

TRANG 4

Lộc đính ký

Nga nghi Mỹ bài Nga nên mở cửa cho TC

HOA THỊNH ĐỐN 19/7 (Reuter).— Ông Frank Church vừa từ Nga trở về sau chuyến thăm viếng 10 ngày, nói rằng ông nhận những cảm tưởng lẫn lộn trong cuộc viếng thăm Bắc Kinh được đề trù của TT Nixon.

Ông Church nói đã gặp một số quan viên Nga [illegible] chuyến công du của TT Nixon gây lo ngại [illegible] quan điểm của họ là tìm một sự bảo giữ [illegible] trên quốc tế [illegible] Trung Cộng, mà khác họ thấy nó là nguồn gốc một sự bài Nga đã đưa tới chỗ Hoa Kỳ mở cửa cho Trung Cộng trong những ngày gần đây.

NS Church đã gặp Thủ Tướng Nga Alexei Kosygin cùng với một phái đoàn Mỹ [illegible] đã có Cựu Đại Nam Hans David Rockefeller Thống kê hậu James Gaston, ông Charles Yost Cựu Đại Sứ Hoa Kỳ tại LHQ.

Nên ngoại giao của Nga đối với Trung Cộng sẽ gặp khó khăn

MẠC TƯ KHOA 18-7 (AFP). — Tại Mạc Tư Khoa, người ta cho rằng giai đoạn mới trên con đường hòa thường hóa nối liền hệ Nga Hoa sẽ khó xảy ra khi tình hình thay đổi do sự việc thăm bang giao Hoa Mỹ gây ra và đã là một giai đoạn khó khăn nhất cho nền ngoại giao của Nga đối với Trung Cộng.

Người ta cũng nghĩ rằng một mặt điều Cầm Linh đã mất sự độc quyền của họ trong vùng Đông Nam Á Châu, mặt khác điều tiếu nhanh chóng mà Hoa Kỳ và Trung Cộng đã đạt được đã tìm một [illegible] cho sự cô lập giữa hai nước đã chống tỏ sự yếu kém và lầm lẫn của nền ngoại giao Nga tại vùng nầy.

Người ta lại tin rằng các nhà lãnh tụ điện Cầm Linh sẽ tìm một [illegible] đối. Thật vậy họ muốn tỏ là một mặt đầu vẫn xây dựng Mỹ và Trung Cộng gây thiệt thòi hoặc các cuộc hoạt động quân Cảnh sát, có những tên Việt Cộng bị bắc chết trong khi [illegible] thăm viếng tại các chiến đấu của địch và trong khi chống cự để tránh sự bắt bớ, ông Colby xác nhận như vậy.

Ông Colby gọi chiến dịch Phương Hoàng là một chiến dịch cần bản trong công tác tu phòng của VNCH nhằm chống lại các hoạt động cải loạn và khuấy bộ của Cộng sản.

XEM TRANG 2 HÔM NAY

Chánh-trị Kinh tế và Xã hội

PHÓNG VIÊN ĐÀI VC HỒI CHÁNH TIẾT LỘ :

Cán bộ trung, hạ cấp VC đã quá chán chiến tranh

SAIGON (TV) 20-7 Một phóng viên Đài Phát thanh Giải Phóng miền Nam vừa tiết lộ cho thấy tâm lý cán bộ CS trung và hạ cấp tại Nam Việt Nam hiện nay đều mong mỏi hòa bình, chấm dứt chiến tranh, trái với chủ trương hiếu chiến của các lãnh tụ CS Hà Nội.

Tâm lý nay đã được được biểu lộ qua vụ nghe bắt điều vấn của TT Nixon hồi thăng 10-70 tại đài Giải phóng, chung có thể là tâm lý chung của đa số cán bộ CS tại miền Nam.

Nguồn tin tình báo cho hay, Võ Thanh Bình, phóng viên Đài Phát thanh Giải phóng Miền Nam mới trở về hồi chánh tiết lộ rằng, vào một ngày thăng 10-70 cũng như thường lệ, cán bộ biên tập của Đài nầy đã nghe đài BBC và được loan báo lúc 10 giờ ngày hôm sau, TT Nixon sẽ đọc lời điều vấn quan trọng trên đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) về việc vấn hòa bình ở Nam Việt Nam.

Theo hồi chánh viên Bình, được tin nay, các cán bộ biên tập đã phổ biến lại cho các đồng đội khác biết đã đúng 10 giờ hôm sau họ đã nghe VOA đã nghe điều vấn của TT Nixon. Họ tụ tập thành những nhóm nhỏ từ 5, 10 đến 15 người và quậy quấn bàn những mây thu thanh để lắng nghe trong chứ trong cán.

Tuy thấy niềm trong kỳ lạ, nhưng các cán bộ Trung và cao cấp phụ trách các phòng ở Đài VC cũng không hay vì thái độ cấm đoán lắng nghe đài VOA, mặc dù có lệnh nghiêm cấm không cho những người

7 xem tiếp trang 6

8 xem tiếp trang 6

NGÀY QUỐC HẬN

Lần thứ 17 tại Thủ Đô

SAIGON 20-7-71 (TQ).— Ngày Quốc hận năm nay được tổ chức thật vô cùng long trọng thể dưới bình thức mới các nội thăng gồm đã các cơ quan Hành phép, Lập phép, Tư phép và các đoàn thể nhân dân như đại diện các tôn giáo, các Chánh đảng dưới sự chủ tọa của Tổng Thống VNCH.

Gồi chạp trong buổi hội thảo, chúng tôi cảm động khi nghe những đại diện nhân dân trình bày những đau khổ của họ vì cách tàng chung của đất nước là sự tồi ghực phân chia Nam Bắc trong 17 năm qua. Trên bước trường, những biến ngữ không có CS và cố tình chia đôi Nam Bắc nhau.

— Cực lực tố cáo Cộng sản chủ đồ Đại Nước.

— Hòa Bình với Cộng sản là Quốc phá, Gia Vong.

Trong bài diễn văn của đại diện

7 xem tiếp trang 6

VĂN PHÒNG TỔNG THANH TRA Q.L VÀ VỤ

Đ.U. Huế ôm lựu đạn ngồi trước Quốc - Hội

SAIGON (TV) 20-7 — Văn phòng của Trung tướng Lê Lan, Tổng thanh tra Quân lực VNCH chiều hôm qua nói rằng, việc Đại úy Nguyễn quang Huế ôm lựu đạn ra trước thăm Quốc hội sáng qua khiếu nại là giả định Nguyễn Quang hị «trụ đi tan tác» là một hành động «đáng thổ đoạn hèm hỏi để đánh lực hướng dư luận và chụp mũ trả thù cơ quan điều tra».

Theo một thông cáo của Nha Tổng thanh tra Quân lực thì Đại úy Huế đã bị các giác lường gạt nhiều người mất số tiền lớn đến hàng triệu đồng.

Thông cáo cho hay, sau khi nhận được đơn của một số người ở Đà Nẵng cũng như của một số quân nhân khác, sự tại Quân Khu I, Nha Tổng thanh tra Quân lực đã phối hợp với Cảnh Sát Ninh quân Đội, Phòng 2 Tổng tham Mưu và Quân cảnh Tư pháp điều tra nhân trấy Đại úy Huế đã ném rắp với một người tên Tiến thành Nguyễn, hiện tại đào, âm mưu lường gạt một số người và việc nầy đã được đề nghị chuyển sang Quân cảnh Tư pháp thụ lý.

Đại úy Huế cũng đã bị Bộ Tổng tham mưu phạt 30 ngày trọng cấm, loại khỏi ngành Quân bảo và truyền chuyển đến 1 đơn vị tác chiến.

Nhà Tổng Thanh tra quân lực cũng cho biết, Đại úy Huế là chân bộ của Đại tá Nguyễn Hữu nước ai quan vừa bị đưa ra Hội đồng Kỷ luật sắp tới hành vi bất chính.

Nhớ xem trang 6 :

XỔ SỐ KIẾN THIẾT

BỘ TRƯỞNG QUỐC PHÒNG MỸ MELVIN LAIRD

Bình thường hóa liên lạc với T. C. nhưng vẫn phải tăng cường quân sự

SAIGON 20-7 (AFP).— Bộ trưởng Quốc phòng Hoa Kỳ Melvin Laird tối Chủ nhật cho biết Mỹ phải tiếp tục tăng cường quân sự ngay cả trong khi cố gắng bình thường hóa các liên lạc Mỹ - Trung Cộng qua chuyến viếng thăm sắp tới của TT Nixon ở Bắc Kinh.

Ông Laird tuyên bố với bão chí : chúng ta phải duy trì sự giảm chế thực tế của chúng ta trong khi cùng tiến bước với TT Nixon trên con đường đi tìm Hòa bình ».

Ông Laird đã tiếp xúc ngắn với báo chí sau Hoa thịnh Đốn sau khi thực hiện cuộc viếng thăm 17 ngày tại Nhật và Đại Hàn.

Ông nói ông đã thông báo với các lãnh tụ của 2 hai nước đồng minh Mỹ rằng kế cuộc thương trong chuyến nào để đưa sắp xếp để VN của phái đại các bàu trên 2 cột trụ của chủ thuyết Nixon.

Một sức mạnh quân sự thích nghi với việc Hoa Kỳ cung cấp và khí và viện trợ trong khi các nước đồng minh tiến hành nhiều vụ tác chiến. Các lời binh-Trung của ông Laird về nhu cầu tiếp tục bảng cường nền phòng thủ của đồng minh tại Á Châu đã gây sự khó khăn trong các liên lạc Mỹ Trung Cộng, đã được đưa ra trong khi ông được hỏi về các lời tuyên bố trước đây của ông rằng ông lo ngại Trung Cộng có thể trở thành 1 mối hăm đe quyền tự trong vùng.

Ông cũng tin tưởng rằng điều quan trọng chính là chúng ta phải duy trì sự giảm chế thực tế trong khi xúc tiến cuộc thương thuyết.

Ông Laird nói ông không biết được TT Nixon sẽ loan báo cuộc viếng thăm qua Bắc Kinh trong khi ông khởi sự cuộc công du qua Á châu ngày 2-8.

Nhưng ông Laird cho hay ông đã biết trước kể từ khi TT Nixon cam bảo với thủ tướng Nhật Tanaka rằng sẽ nhiệm chiến đấu lên hòa cho của đồng minh cách đây 2 năm rằng ông Nixon muốn thương thuyết với TC.

Vẽ lại bất ổn

NGỦ ĐÀO phụ trách

NUỐT CÁ BỂ ĐỂ HƠN NUỐT CÁ LỚN

Hôi nay ông Mặt Trời vùng Cao nguyên đã bao hiu gió được đây lắm trong và ngàn nước đặc biệt chú ý về Bạch phách Hắc phách và ông Đan Biểu Cố Hoa tế cảo đích đánh là tay tổ buôn cơm đem cơm trắng tại xứ Gieo đã vay. Tính tổ mỗi sẽ có, Đạo tui biên đi một đường là bước phòng vẫn nhiều tay giữa tiếp đường tiên bà để cho biết xự tình.

Khi được hỏi về dư luận nay một-tiếng đồng nói : Tiếc sự cho chăng nó, thăng trăm chuyện thuốc phiện vẽ đâu lộc xá hôi nay không bị bắt mấy tụi trết đã mang nay bị bắt lên hết xuống. Đặc quá bắt công, xá bội quá thất sắc. Mặt tiền bà đã chăng chăm vào : Tại sao cả thế đây, chẳng đã cuộc tổ cổ cao mọ gì, miễn là mang đi vô mà nhà nước phải bắt là được. Cao cái cao mọ gì, sao không bắt tổ thăng cha nầy mà ở bắt đặn khóc cao chăng tôi làm gì. Đặt nước nầy cho lắm mới yên. [illegible] nó muốn chiến trạch đã hoàn bạch phiếu chớ.

Lành hội được những ý kiến trên Đạo tui cho hoàng mang bão tin bão nghĩ; Bằng là là một người bà con làm ở vào nếi mới vẽ đặc đặp bằng vòng. Đạo tui yêu cầu anh nầy cho biết những đo luận trên vòng vòng triều cương thổ, sau một lúc nghĩ, anh ta nói : Hiện thời trên đã có chuyện khiu giữa các quan to là sẽ không có cấp là qua.

Nghe đến đây Đạo tui ngất lại xin đừng nói nữa, để rồi, Đạo tui liền dp một vao hai bàn tay, mà cất tiếng khác ở bà các tất nước nay.

ĐẠO LÓM

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

31 CHÁNH TRỊ

Kinh-Tế và Xã-Hội

MỖI TUẦN 2 KỲ : THỨ TƯ VÀ CHỦ NHỰT

MINH NHẬT phụ trách

THẾ GIỚI TRONG 3 NGÀY

★ HOÀI SƠN

Kissinger bí - mật đăng vân sang Trung quốc

Trong chuyến du hành biệt quốc của Tiến sĩ Kissinger, có một giai đoạn ngắn không được ghi trong chương trình, nhưng là giai đoạn quan trọng nhất : Đó là chuyến đi vô cùng bí mật, vượt trên 3.000 cây số từ Bắc Kinh hội đàm với Thủ tướng Chấu An Lai.

Số là vị Cố Vấn An Ninh của Tổng thống Nixon đến Hồi Quốc hôm thứ năm 8-7 vừa qua để thảo luận các vấn đề Chính trị Quốc tế với Tổng thống Yahya Akan và các đại diện chính phủ khác, nhưng bước sang ngày thứ sáu 9-7-71, bỗng nhiên các cuộc gặp gỡ bị đình hoãn, mà lý do được nêu ra là Ông Kissinger «hơi yếu mệt».

Cũng ngày hôm đó lại có tin là ông được đưa lên vùng núi Thingali để nghỉ dưỡng sức. Đáng lẽ tới thứ bảy 10-7-71, ông phải quay lại thủ đô Hồi quốc, nhưng rồi các giới chức thân cận cho biết ông cần phải nghỉ ngơi thêm một ngày nữa.

Mãi cho đến chủ nhật 11-7-71, ông mới xuất hiện tại Rawalpindi dùng cơm với Tổng thống Hồi. Tất cả mọi người đều tin rằng hai ngày qua ông «hơi yếu mệt» thật, không ai nghi ngờ gì hết.

Thế rồi, hôm thứ sáu 16-7-71, chuyến du hành bí mật của Kissinger được «bật mí» qua lời loan báo của Tổng Thống Nixon tại Hoa thịnh Đốn.

Thế giới bàn tán xôn xao.

Báo chí sản tin hụt, Bài đầu giả tại...

Cảnh sát Hồi quốc bàng hoàng, sửng sốt !!

Thì ra giai đoạn mà ông Kissinger «hơi yếu mệt» là giai đoạn ông lâm nhiều hơi hết, nhọc lực phi thường hơn hết. Sự nghỉ ngơi của ông Kissinger là vượt Hy mã lạp Sơn, đăng vân tiên 3000 cây số. Nhà đại thông chái khác với bọn «lực sĩ thường tài» này là ở chỗ đó !

Nixon quyết định viếng Bắc Kinh

Trên đài truyền thanh tại Hoa thịnh Đốn hôm thứ sáu, Tổng Thống Nixon cho biết trong chuyến công du thế giới tiến sĩ Kissinger đã bí mật đến Bắc Kinh gặp Thủ tướng Trung Cộng là Chu An Lai trong các ngày 9, 10, 11 tháng 7-1971. Trong cuộc hội đàm này, Chu An Lai đã ngỏ lời mời Tổng Thống Nixon viếng thăm Trung Cộng và TT đã nhận lời. Cuộc viếng thăm của Nixon sẽ được thực hiện vào khoảng tháng 5 năm 72.

Đây là một quả bom nguyên tử nổ trên trường ngoại giao quốc tế.

Từ ngày Trung Cộng chiếm lục địa đến nay, trên 20 Hoa Kỳ năm qua vẫn một mực không thừa nhận Trung Cộng. Gần đây, tuy rằng sự bang giao giữa Hoa Kỳ và Trung Cộng có sự xích gần nhau, lẽ vẫn nhau, nhưng vẫn chưa chính thức đặt liên hệ ngoại giao giữa hai nước.

Xưa nay trong lịch sử ngoại giao chưa có một lần nào một vị nguyên thủ quốc gia sắp đến viếng một quốc gia khác mà chưa đặt liên hệ ngoại giao với nước mình.

TT Nixon loan tin là sẽ viếng thăm Trung Cộng có phải chăng là Hoa Kỳ sắp đặt liên hệ ngoại giao chính thức với Trung Cộng, chậm nhất là trước ngày TT Nixon lên đường Đông Du ?

Và đằng thời cũng có thể là một triệu chứng báo trước nên hòa bình ở Đông Nam Á, nhất là tại VN sắp vãn hồi ?

THƠ KHÔNG TÁC GIẢ

CỬA TỪ

Tôi nhớ mái thăng mười ngày ba mươi mốt
Em sang về bao phô khắp đế lao
Mau hơn sói như sông nước đăng trào
Cay nghiệt lắm lời tôi không thể tả
Tôi nhớ mái mắt ngày trời rằng rã
Giác đanh anh hàm tim cả thân mình
Chúng khảo tra không một chút nhơn tình
Tình tối thiểu của người cơn lương tri.
Dây lắt cả những hành vi thô bỉ
Kẹp vế tôi đốt thịt đóng đinh tay
Nhốt và lim bỏ đói suốt đêm ngày
Chân đã quyện, tay xích xiềng liên tiếp
Những xu ích không mấy may không khiếp.
Anh luôn mồm nguyền rủa lũ phản dân.
Anh chết đi sống lại đã bao lần
Nhưng anh vẫn mặt lòng không khai bảo
Giặc càng đánh anh càng thêm tình tảo
Anh nghĩ rằng thà chết một thân anh
Để bảo tồn cơ sở được yên lành
Dầu có chết đau anh không đăng tiếc.
Mái đến lúc hơi tàn sức kiệt
Giặc đưa anh về gia định để lao
Nhưng tiếc thay trong mấy phút giờ sau
Anh đã xuất linh hồn Ha khỏi xác.
Anh bơi chết lang chúng tôi tan nát
Thì hãi anh đành để giặc mang đi
Em chúng tôi như nghe thấy nhưng gì
Sơ như nhỗi nghen ngào trào uất hận
Bên kia bức tường cách kín cửa
Người vợ anh ngã gục trước cửa phòng
Lệ trào tuôn khi nhìn thấy xác chồng
Khiếng chồng rải ra ngoài thêm sang sắt
Anh bơi chết cả một góc trời tang tóc
Gió mưa buồn như thầm khóc đau đây
Tên tuổi anh sẽ sống mãi với muôn ngày
Và còn mãi trong vòng lao lý !

Bài thơ không tác giả kỷ niệm những ngày buồn của thời thực dân Pháp

THAM LUẬN

THÁI ĐỘ NHƠN DÂN TRƯỚC CUỘC BẦU - CỬ HẠ - VIỆN

Bài của NGUYỄN LI'NH (Bình Định)

Bầu cử là một hình thức cần bản để thể hiện tinh thần dân chủ, Bầu cử cũng là một phương tiện để đấu tranh chính trị trong tương lai với CS thì bào biết đã vậy bấy.

Từ cuộc cách mạng giải phóng dân tộc vào mùa thu năm 1945 đến nay, người VN đã tham gia chẳng biết bao nhiêu cuộc bầu cử, nhưng chưa có cuộc bầu cử nào mà người đại diện cho nhân dân được nhân dân thực sự chọn lựa đưa lên để phục vụ tích cực cho quyền lợi của nhân dân !

I. Nhận xét về các cuộc bầu cử trong quá khứ :

Trước hết là cuộc bầu cử vào năm 1946 do tay đoàn CS Hồ chí Minh lãnh đạo. Cuộc bầu cử này được tổ chức một cách vội vàng, hời hợt, không người mục đích là «Hấp thụ hóa» chánh quyền mà nhân Cộng Sản VN vừa cướp được, tạo một cảm bào pháp lý để cho chánh phủ Hồ chí Minh có đủ chính nghĩa mà cầu cứu quyền binh.

Nhưn đó lấy bầy giờ, vừa thoát khỏi vòng đô hộ của Thực dân Pháp, chưa quen với tinh thần dân chủ, tính độ chính trị và vấn hóa còn quá thấp kém. Cảm bộ Cộng sản như đã nắm rõ đề cử người ở cho bầu cử gian lận, dưa người của họ hoặc thân với họ giữ vai trò đại diện cho dân, nhưng thực sự là chỉ biết tán lịnh của cấp lãnh đạo Cộng Đảng.

Bước sau chế độ Đệ nhất Cộng Hòa của Tổng thống Ngô đình Diệm

Ông Diệm nhờ thế lực ngoại quốc đưa về nước để chống đảng. Sau khi trước phế Bảo Đại về cầm trọn quyền bách tòng tay, anh em ông Diệm và bọ phe đã nói bày đặt ra vấn đề cần phải tổ chức cuộc bầu cử «hợp thức hóa » chức vụ Tổng thống và nền Đệ nhất CộngHòa.

Kết quả là ông Diệm cầm cử với trên 999/o tổng số thâm, và các đản viên nhân sĩ Quốc dân đảng nhất CộngHòa cũng đức cử với số thâm cao tuyệt đối như vậy.

Tuy rằng những ứng cử viên vào các chức vụ dân cử trên được số thâm tuyệt cao, nhưng họ không phải là đại diện thực sự cho đảnbởi vì đa số đảng bào cử tri không hề bỏ phiếu cho họ. Số phiếu tuyệt cao mà họ có được là do sự gian lận mà có Đa số, nhân dân không muốn gởi họ là «đảng biểu» mà thường gọi đúng là «chính phủ biểu».

Đúng vậy ! Chỉ có những người do chính quyền đề xướng ra mà thôi mới có quyền ứng cử trong Quốc hội, mà chính quyền đó là chính phủ Hồ chí Minh và Cộng Hòa. Suốt trong 3 nhiệm kỳ Quốc hội I, II, và III, chỉ 3 trường hợp đặc biệt là 3 ứng cử viên không phải bề đảng của nhà Ngô được đắc cử là các ông Phan Huy Quát, Phan quang Đán và Nguyễn Tăng mà thôi.

Nhưng 2 ông Đán và Trần văn Ân đã có tuyên bố rằng họ chưa đã điều, đề rồi họ «vô hiệu hóa» sự đắc cử ấy.

Còn lại duy nhất một nhân ông Phan Khắc Sửu có đưa bước vào tha nhà lập pháp ! Thế nhưng rồi vẫn chẳng được yên thân. Sau vụ đảc chánh tại năm 1960, ông bị Ngô Quốc hội truất quyền bất khả xâm phạm và đày đi Côn đảo !!!

Đây có mà để cho nhơn dân được tự do chọn người đại diện thực sự cho mình thì nhơn dân mới bằng hai tham gia bầu cử đông đảo, cho trái lại, các chức vụ dân cử đã được «siêu cấp» thì thì nhơn dân thờ ơ, lãnh đạm với những cuộc bầu cử là một điều không tránh khỏi.

Tuy nhiên dưới chế độ Cộng sản cũng như trong thời kỳ Đệ Nhứt Cộng Hòa, cuộc bầu cử nào cũng được công bố số cử tri đi bỏ thâm trên 90o/o. Có phải thực sự đồng bào cử tri tích cực tham gia bầu cử như vậy chăng ? Rất có thể số cử tri đi bầu đông đảo như vậy, nhưng không phải vì đi bỏ phiếu để chọn người đại diện cho mình mà đi bỏ phiếu để được đóng dấu «đã đi bầu» trong thẻ cử tri, hầu sau này bị xét hỏi, có chứng cớ tính ra, khỏi bị đảng bố.

Chế độ đệ nhứtCộng Hòa sụp đổ Nền Đệ nhị Cộng hòa được thiết lập.Các cuộc bầu cử lại diễn ra: Bầu cử Quốc hội lập hiến, quốc hội lập pháp, Tổng thống, Phó tổng Thống, Nghị viên Đô, Thị, Tỉnh.v.v liên tiếp diễn ra, có khi trong một năm có tới 2, 3 cuộc bầu cử.

Có một điều đáng chú ý là những cuộc bầu cử này, số cử tri đi bầu càng ngày càng giảm xuống, có nơi, số người đi bỏ thâm dưới 60o/o tổng số cử tri ; Trường hợp này lại thường xảy ra ở những vùng an ninh tuyệt đối như các đô thị...

Sự kiện này có phải chăng là đảng bào cử tri ngày nay không có ý thức đấu tranh dân chủ bằng đồng bào cử tri của thời đệ nhứt Cộng Hòa ?

Không.Hoàn toàn trái hẳn !

Đồng bào cử tri ngày nay đã tiến bộ nhiều trong sinh hoạt dân chủ nhất là đảng bào đô thị, cho nên họ không ngại bị chính quyền không hề vì không đi bầu, và hành động «không đi bầu» của họ là để bày tỏ thái độ «phản đối tiêu cực» việc bầu cử thiếu công bằng, hoàng thiện.

Qua nhiều cuộc bầu cử, người dân đã rút ra một kết luận rằng : «Cứ đi bầu cũng vậy, không đi bầu cũng vậy, ai đắc cử cũng được mình là thằng dân cũng mãi mãi là thằng dân».

II.— Đồng bào cử tri nên có thái độ nào trong cuộc bầu cử Hạ viện ngày 29.8 sắp tới ?

Hãy qua các cuộc bầu cử gian lận đã đưa đảng bào cử tri tới chỗ thờ ơ lãnh đạm nói trên. Nhưng cũng vậy, ai đắc cử đều được miễn binh dịch «giấy lấp» hoàn toàn đảng có lợi cho đảng bào, đồng thời cũng là một thế đề đưa viên trong cho cán dân chủ của phái thai ở miền Nam VN chăng ta.

Đảng bào cử tri đâu rằng có lấy chay bầu cử đi nữa, các cuộc bầu cử vẫn được tổ chức, số người bỏ thâm vẫn được công bố 70, 80%, các cơ quan dân cử vẫn có đủ và những người nhân danh đại diện cho dân vẫn hoạt động, nhưng không phải theo nguyệtvọng của nhân dân mà theo quyền lợi riêng tư của phe nhóm họ.

Chẳng lẽ, nhân dân có phần sẽ muốn chống lại, ngoại trừ lâm một cuộc Cách mạng đẫm máu, không chu cô cách nào, dựa vào một cấn bản pháp lý nào mà chống lại họ được.

Còn nếu đồng bào cử tri đi bầu mà không vấn cân nhắc thận trọng để lựa chọn đúng cử viên, chỉ bầu theo lối «xô số», gặp đâu bầu đó thì vô tình đã đưng là phiếu của mình lâm viên gieh xây dựng địa vị cho bọn gian thương, thâm nhũng, ma giáo, xu thời, chánh trị đầu cơ III Cộng đắc cử rồi quay lại bóc lột, áp chế đồng bào.

Vậy thái độ sáng suốt nhất, hợp lý nhất của đồng bào cử tri là phải tích cực tham gia cho đúng ứng cử viên xứng đáng đại diện cho mình, qua lực cố động cho những ứng cử viên ấy, và đến ngày bầu cử, rủ nhau đi bỏ phiếu cho đông.Như vậy vẫn chưa đủ,Đồng bào cử tri còn phải đi can gián chống lại sự gian lận của một số người tổ chức bầu cử, và tố cáo thẳng tay những ông cử viên ma gian.

Lẽ cố nhiên phải can nhiễu nhưng nữa ở miền Nam VN mới có những cuộc bầu cử thật sự dân chủ như ở Pháp, ở Anh hay ở Mỹ. Cho nên trong kỳ bầu cử Hạ viện pháp nhiệm II này vẫn có một số đông người biết xứng đắc cử. Song le, việc xây dựng dân chủ đến đâu phải một sớm một chiều gì mà đạt được kết quả như lòng mong muốn ? Ở Anh, ở Pháp cũng phải trải qua hàng trăm năm mới có được một nền dân chủ thường chánh như hiện nay.

Ở VN ta, đã người ta cay cú đến đâu cũng không thể chối cãi được là chế độ độ nhị Cộng Hòa trong đó có đầm chủ hơn chế độ đệ nhứt Cộng Hòa,vì những cuộc bầu cử càng về sau, càng tỏ sự gian lận trắng trợn hơn trước.

Nếu dân chủ sẽ tiến lên đến đâu, việc bầu cử sẽ công bằng hoàng thiện đến đâu mỗi ngày mỗi ít theo tính độ đấu tranh và tính thần tranh đấu của nhơn dân.

III.— Kết luận

Cuộc vận động tranh cử vào Hạ viện đang diễn ra sôi nổi trên toàn quốc. Phía ứng cử viên đã có những cố gắng tối đa để kiếm phiếu cho mình, không phải đồng bào cử tri thì không mấy gì hăng hái đến chỗ ngày bầu cử, nếu không nói là bực mình nữa là khác.

Nhìn chung, phần chết của Hạ Viện pháp nhiệm II chắc chắn sẽ bị bàn tay HV sắp nắm nhiệm, nhưng bao không nhiều. Những ứng cử viên nhiều tiền, những ứng cử viên ma giáo, những ứng cử viên dựa thế lực vào cả nhiều ưu thế trong việc chạy đua vào tòa nhà lập pháp.

Dầu vậy, chưa dân lâu nay, cũng sẽ sáng suốt hơn, thêm trọng hơn và nhờ đó, ít chọn lầm hơn những người đại diện cho mình trong nhiệm kỳ 3 năm tới.

NGUYỄN LINH

NHỮNG LỜI CHO HUẾ

BÀI CỦA TRẦN ĐÌNH BỬU

Tôi cho nhớ cách đây vào khoảng tám năm, có lần tôi ra xứ Huế. Mỗi chiều sẩm tắt từ Đà Nẵng vượt đèo Hải Vân để ra Huế, tôi bình đang tắt tả Huế tôi bàn nay vẫn còn ấn tượng đẹp đã Huế đã tạng thương ! Tôi muốn nhắc đến Huế để thương để nhớ và gởi tràn theo dây tâm lòng của người miền Nam cho miền Trung Diêu tàn vì bình hải không còn nguyên vẹn.

Đặt nghĩ gì về Huế ?

Đặt Thần Kinh vơi nói Ngự Bình với giang Hương Giang lộng lẫy thơ mộng ?

Huế đẹp của chúng ta.

Huế thân bí của người thích cổ với những di tích ngàn xưa ?

Vì Huế là xứ đô thị mộng đang trầm mặc trong chiều ảo thảy ta buồn thiên, trong nhịp thở đều đặn nhỏng bi biểm muôn đời.

Mà lần nói đến Huế người Miền Nam hãy nghĩ ngay đến giang Hương, nói Ngự Bình. Tuy hình anh của nữ Thần Kinh quyến rũ kia chưa lần nào đến qua không mà nhưng ta trong ấn tượng của những tiếng ký đã nói lên chính ấn tượng ! trên tiếng chan nhau đã xác khơi bằng Tâm thức Tổ, là con Trời, thay xuống chăn trị con dân.

Nói mà Vua ngự trị phải đây đủ những cái phong quang hùng vĩ để tự sự thể hiện đúng nét trên đặc tân hồn kia tâm phàm của chốn địa linh danh kiệt, của cảnh rừng núi sông nhỏ đua lượn. Cảnh đẹp, người đẹp, thành nhân lân đã trang trong khép mình trầm lặng như cái dáng u buồn của người thiếu nữ thùy mị phương Đông. Và của sự đẹp hơn thành nên rằng, sông đã chảy ẩn dưới bầu thời tiết !

Nâng hạ giữa mùa thu

Sương mù trong bông sớm.

Huế ngày xưa có là với nét đẹp cổ kính của điện trước, nhành mai, Huế ngày xưa có là với nét đẹp cổ tích của điệu

NĂM THỨ 3 ● SỐ 695

Cấp tiến

TỔ QUỐC ★ TỰ DO ★ TIẾN BỘ

Juillet 21 — THỨ TƯ

Tháng 5 29 (Tháng thiếu)

Hành Thủy — Sao Bích — Trực Kiến

KỊ TUỔI : canh tý
CỬ : chữa bệnh, gả cưới, động đất
NÊN : cúng tế, ra đi
GỜ KIẾT : ngọ, mùi, thân, dậu, tuất, hợi
TRUNG : dần.

CHƯƠNG TRÌNH TI VI

THỨ TƯ 21-07-1971

ĐÀI VIỆT		ĐÀI MỸ	
1800	Đài hiệu — Quốc ky Giới thiệu chương trình	1200	News
1803	Tin ngắn	1205	Mod Squad
1806	Chỉ tính Tôn giáo + Ảnh sáng phúc âm +	1305	Bold Ones
		1405	Hee Haw
		1505	The virginian
1850	Thời sự Quốc tế	1630	First Tuesday
1900	Thông cáo	1705	Mission Impossible
1905	Tin tức quân đội	1800	Burke's Law
1915	Chặt Tân sắc Khánh Bằng	1900	News
1940	Tin tức	1930	Sports
1950	Chiếu bói	2005	Carol Burnett
2045	Bình luận	2200	News
2125	Thời sự Quốc tế	2230	Big Pictuge
2145	Tuồi kinh + Lý Cà phê + đo Bạn Bạch Tường phtrách	2300	Tonight Show
2215	Tin chọn lọc		
2220	Thoại kịch (tiếp) Đài hiệu — Quốc ky		

CHƯƠNG TRÌNH CHI TIẾT

18g06 Chương trình Ánh Sáng Phúc Âm
— Sinh hoạt giới trẻ
— Hội thảo về phụ huynh không có giới trẻ
— Phúc Âm Chúa
— Hoạt ca tại của Dr. Lisa và Nat. Sao.

PHẦN VĂN NGHỆ với sự cộng tác của Ban CHC và JuMarcel và Trường Kỹ thuật hiệu

19g15 Chương trình kích động nhạc do ban Khanh Bằng thực hiện.
— Tình yêu và thân thế của Hoạt Tài
— Giới người trong mộng của Phạm Duy
— Niềm hạc sau cùng của Hàn Sinh
— Tình và Tiếng Nhạc Minh Kỳ Đời ca nổi của Anh Ninh
— Mùa thu tôi đi qua Châu Kỳ
— Ngày ấy mình yêu nhau của Tuấn Lê
— Nắng, một ngày của Khánh Bằng.
— Bao giờ anh gặp lại của Trần Trịnh + Nhã Ngọc của Tuấn Ngọc
— Tình yêu Khanh Bằng trình diễn.

20g30 Chương trình chiều hoi tin tức phòng sự

PHẦN VĂN NGHỆ DO HOÀI ÂN PHỤ TRÁCH :
— Hàn lẻ hương của Ngọc Long do Đoàn Chiến ca
— Kỷ niệm bên sau của Minh Kỳ, Đoàn Trang, Thanh Lan ca
— Tình buồn tuổi trẻ của Kim Thanh do Trang Mỹ Dung ca
— Người bạn 10 năm của Y Vân do Anh Phương ca
— Chuyện đi vì tuyến của Lam Phương do Bạch Lan Hương ca
— Nhớ về Đà Nẵng của Ngân Giang, Trần ca
— Đêm buồn của Tố Nhi do Anh Lê ca
— Tôi là Lính của Tôn Thất Lê do Anh Ngọc Linh ca
— Ve lầm của Giao Tiên do Thanh Tuấn ca

21g45 Thoại kịch « Ly cà phê » do Bạn Bạch Tường thực hiện

THÀNH PHẦN DIỄN VIÊN: Đỗ y Thanh Ngọc (Thị Tích), Bác sĩ Lộc (Bình xuân Hòa), Vân Minh Thanh Tra Cảnh sát (Duy Lân), Kỳ Xoán (Lê Tuấn), Hoàng ái Phát (Tâm Phan) Ông Chiêu (Văn Ngọc), Đặng Thanh Nghĩa (Ngọc Minh), Bà Tho (Bạch Tường)

NỘI DUNG : Hai mươi bảy năm trước đây Đặng Thanh Nguyên cho là một thanh niên làm việc cho nhà máy rượu Pleiku. Một hôm anh vào quán rượu, trong lúc ngồi ngắm anh thơ mộng chơi, đã viết lên lời bà chuyện Lúc ra về Nguyên bị mất hộp mất bết giấy tờ và tiền bạc.

Nghĩ cho cô chiêu đã viên đành đẩy, hai người chỉ và giảng co chẳng may chiếc lạn can gây cô gái xấu số ở lầu chết. Nguyên bị bắt giữ chưng sau khi chỉ bằng lo chạy thay kiện cho Nguyên được thả vì không có bằng cớ chứng minh giết người, do chỉ là trái ngoa đó Nguyên trở về Saigon để an tính cho qua cơn ác mộng này.

Trong câu chuyện đã tới thay gặp lại đó giữa phát mới người ký ức mọi người trở đầu gia đình anh lại phân được điều thoại của Lê người bạn đến gặp Nguyên.

Tờ ngày Nguyên sống một cuộc đời du đã đầy đủ tiền bạc và vật chất, anh lại cảm thấy tiếc xót lắm bà chất là người làm việc trong ngành Cảnh sát. Vì mối lo lắng lại làm cho anh chợt đến chuyện cũ Nguyên cũng rất giúp đỡ chứng chuyện tiếc thuyết trình thám.

Thế mà cũng ngày hôm đó anh phải tiếp xúc với 3 thân sát : Đại Úy Xoán người bạn anh hay giúp điều I tức phần tình thám đang Vân minh. Thanh Tra CS đến gặp anh về Đại hội và Hoàng Văn Phan người ký ông là Cảnh sát Trưởng ở Pleiku.

Phan đến gặp Nguyên với mục đích tăng tiền vì nhận 27 năm trước đây. Phan đã nghĩ Nguyên đưa số tiền 100.000đ để bắn trao lại tù mà hồ sơ giết người đã lập tại Pleiku khi Nguyên còn làm việc trên đó. Nguyên không chịu vì cho mình đã trắng đã vì vô tội, nhưng Phan đòa nếu không đưa thì cảu chuyện sẽ được đưa ra mà bao đã bôi nhọ và hiện nay Nguyên là một người đứng trong thương trường và là Hội trưởng Hội thể thao tại Saigon Phan đã nghĩ như vậy rồi bỏ ra về và để lại địa chỉ, và số điện thoại.

Qua hôm sau Kỳ Xoán tới gặp Nguyên kể lại câu chuyện trong cuốn tiểu thuyết trình thám mà ông sắp xuất bản. Sau khi nghe xong câu chuyện Nguyên cảm thấy cần phải đóng góp câu chuyện ngài đó và cho mình anh đang góp phần.

Nguyên suy nghĩ và quyết định sẽ bành động đúng theo cách thức để thủ tiêu kẻ tăng tiền mình mặt cảnh sát tình nhà chức trách thay tìm ra được thủ phạm. Do đó Nguyên đã với nhắc ông điện thoại lên gọi cho Hoàng Văn Phan hồi xưng là Cảnh sát trưởng tỉnh Pleiku, người nắm giữ hồ sơ mà Cảnh sát Pleiku hồi đó đã làm việc bắn nghe cho chàng giết cô gái đến tích động nhau Khanh Bằng trình diễn.

22g30 Chương trình chiều hoi tin tức phòng sự

PHẦN VĂN NGHỆ DO HOÀI ÂN PHỤ TRÁCH :
— Hàn lẻ hương của Ngọc Long do Đoàn Chiến ca
— Kỷ niệm bên sau của Minh Kỳ, Đoàn Trang, Thanh Lan ca
— Tình buồn tuổi trẻ của Kim Thanh do Trang Mỹ Dung ca
— Người bạn 10 năm của Y Vân do Anh Phương ca
— Chuyện đi vì tuyến của Lam Phương do Bạch Lan Hương ca
— Nhớ về Đà Nẵng của Ngân Giang, Trần ca
— Đêm buồn của Tố Nhi do Anh Lê ca
— Tôi là Lính của Tôn Thất Lê do Anh Ngọc Linh ca
— Ve lầm của Giao Tiên do Thanh Tuấn ca

21g45 Thoại kịch « Ly cà phê » do Bạn Bạch Tường thực hiện

THÀNH PHẦN DIỄN VIÊN: Đỗ y Thanh Ngọc (Thị Tích), Bác sĩ Lộc (Bình xuân Hòa), Vân Minh Thanh Tra Cảnh sát (Duy Lân), Kỳ Xoán (Lê Tuấn), Hoàng ái Phát (Tâm Phan) Ông Chiêu (Văn Ngọc), Đặng Thanh Nghĩa (Ngọc Minh), Bà Tho (Bạch Tường)

NỘI DUNG : Hai mươi bảy năm trước đây Đặng Thanh Nguyên cho là một thanh niên làm việc cho nhà máy rượu Pleiku. Một hôm anh vào quán rượu, trong lúc ngồi ngắm anh thơ mộng chơi, đã viết lên lời bà chuyện Lúc ra về Nguyên bị mất hộp mất bết giấy tờ và tiền bạc.

Nghĩ cho cô chiêu đã viên đành đẩy, hai người chỉ và giảng co chẳng may chiếc lạn can gây cô gái xấu số ở lầu chết. Nguyên bị bắt giữ chưng sau khi chỉ bằng lo chạy thay kiện cho Nguyên được thả vì không có bằng cớ chứng minh giết người, do chỉ là trái ngoa đó Nguyên trở về Saigon để an tính cho qua cơn ác mộng này.

Trong câu chuyện đã tới thay gặp lại đó giữa phát mới người ký ức mọi người trở đầu gia đình anh lại phân được điều thoại của Lê người bạn đến gặp Nguyên.

Tờ ngày Nguyên sống một cuộc đời du đã đầy đủ tiền bạc và vật chất, anh lại cảm thấy tiếc xót lắm bà chất là người làm việc trong ngành Cảnh sát. Vì mối lo lắng lại làm cho anh chợt đến chuyện cũ Nguyên cũng rất giúp đỡ chứng chuyện tiếc thuyết trình thám.

Thế mà cũng ngày hôm đó anh phải tiếp xúc với 3 thân sát : Đại Úy Xoán người bạn anh hay giúp điều I tức phần tình thám đang Vân minh. Thanh Tra CS đến gặp anh về Đại hội và Hoàng Văn Phan người ký ông là Cảnh sát Trưởng ở Pleiku.

Phan đến gặp Nguyên với mục đích tăng tiền vì nhận 27 năm trước đây. Phan đã nghĩ Nguyên đưa số tiền 100.000đ để bắn trao lại tù mà hồ sơ giết người đã lập tại Pleiku khi Nguyên còn làm việc trên đó. Nguyên không chịu vì cho mình đã trắng đã vì vô tội, nhưng Phan đòa nếu không đưa thì cảu chuyện sẽ được đưa ra mà bao đã bôi nhọ và hiện nay Nguyên là một người đứng trong thương trường và là Hội trưởng Hội thể thao tại Saigon Phan đã nghĩ như vậy rồi bỏ ra về và để lại địa chỉ, và số điện thoại.

Qua hôm sau Kỳ Xoán tới gặp Nguyên kể lại câu chuyện trong cuốn tiểu thuyết trình thám mà ông sắp xuất bản. Sau khi nghe xong câu chuyện Nguyên cảm thấy cần phải đóng góp câu chuyện ngài đó và cho mình anh đang góp phần.

Nguyên suy nghĩ và quyết định sẽ bành động đúng theo cách thức để thủ tiêu kẻ tăng tiền mình mặt cảnh sát tình nhà chức trách thay tìm ra được thủ phạm. Do đó Nguyên đã với nhắc ông điện thoại lên gọi cho Hoàng Văn Phan hồi xưng là Cảnh sát trưởng tỉnh Pleiku, người nắm giữ hồ sơ mà Cảnh sát Pleiku hồi đó đã làm việc bắn nghe cho chàng giết cô gái đến tích động nhau Khanh Bằng trình diễn.

22g30 Chương trình chiều hoi tin tức phòng sự

PHẦN VĂN NGHỆ DO HOÀI ÂN PHỤ TRÁCH :
— Hàn lẻ hương của Ngọc Long do Đoàn Chiến ca
— Kỷ niệm bên sau của Minh Kỳ, Đoàn Trang, Thanh Lan ca
— Tình buồn tuổi trẻ của Kim Thanh do Trang Mỹ Dung ca
— Người bạn 10 năm của Y Vân do Anh Phương ca
— Chuyện đi vì tuyến của Lam Phương do Bạch Lan Hương ca
— Nhớ về Đà Nẵng của Ngân Giang, Trần ca
— Đêm buồn của Tố Nhi do Anh Lê ca
— Tôi là Lính của Tôn Thất Lê do Anh Ngọc Linh ca
— Ve lầm của Giao Tiên do Thanh Tuấn ca

21g45 Thoại kịch « Ly cà phê » do Bạn Bạch Tường thực hiện

THÀNH PHẦN DIỄN VIÊN: Đỗ y Thanh Ngọc (Thị Tích), Bác sĩ Lộc (Bình xuân Hòa), Vân Minh Thanh Tra Cảnh sát (Duy Lân), Kỳ Xoán (Lê Tuấn), Hoàng ái Phát (Tâm Phan) Ông Chiêu (Văn Ngọc), Đặng Thanh Nghĩa (Ngọc Minh), Bà Tho (Bạch Tường)

NỘI DUNG : Hai mươi bảy năm trước đây Đặng Thanh Nguyên cho là một thanh niên làm việc cho nhà máy rượu Pleiku. Một hôm anh vào quán rượu, trong lúc ngồi ngắm anh thơ mộng chơi, đã viết lên lời bà chuyện Lúc ra về Nguyên bị mất hộp mất bết giấy tờ và tiền bạc.

Nghĩ cho cô chiêu đã viên đành đẩy, hai người chỉ và giảng co chẳng may chiếc lạn can gây cô gái xấu số ở lầu chết. Nguyên bị bắt giữ chưng sau khi chỉ bằng lo chạy thay kiện cho Nguyên được thả vì không có bằng cớ chứng minh giết người, do chỉ là trái ngoa đó Nguyên trở về Saigon để an tính cho qua cơn ác mộng này.

Trong câu chuyện đã tới thay gặp lại đó giữa phát mới người ký ức mọi người trở đầu gia đình anh lại phân được điều thoại của Lê người bạn đến gặp Nguyên.

Tờ ngày Nguyên sống một cuộc đời du đã đầy đủ tiền bạc và vật chất, anh lại cảm thấy tiếc xót lắm bà chất là người làm việc trong ngành Cảnh sát. Vì mối lo lắng lại làm cho anh chợt đến chuyện cũ Nguyên cũng rất giúp đỡ chứng chuyện tiếc thuyết trình thám.

Thế mà cũng ngày hôm đó anh phải tiếp xúc với 3 thân sát : Đại Úy Xoán người bạn anh hay giúp điều I tức phần tình thám đang Vân minh. Thanh Tra CS đến gặp anh về Đại hội và Hoàng Văn Phan người ký ông là Cảnh sát Trưởng ở Pleiku.

Phan đến gặp Nguyên với mục đích tăng tiền vì nhận 27 năm trước đây. Phan đã nghĩ Nguyên đưa số tiền 100.000đ để bắn trao lại tù mà hồ sơ giết người đã lập tại Pleiku khi Nguyên còn làm việc trên đó. Nguyên không chịu vì cho mình đã trắng đã vì vô tội, nhưng Phan đòa nếu không đưa thì cảu chuyện sẽ được đưa ra mà bao đã bôi nhọ và hiện nay Nguyên là một người đứng trong thương trường và là Hội trưởng Hội thể thao tại Saigon Phan đã nghĩ như vậy rồi bỏ ra về và để lại địa chỉ, và số điện thoại.

Qua hôm sau Kỳ Xoán tới gặp Nguyên kể lại câu chuyện trong cuốn tiểu thuyết trình thám mà ông sắp xuất bản. Sau khi nghe xong câu chuyện Nguyên cảm thấy cần phải đóng góp câu chuyện ngài đó và cho mình anh đang góp phần.

Nguyên suy nghĩ và quyết định sẽ bành động đúng theo cách thức để thủ tiêu kẻ tăng tiền mình mặt cảnh sát tình nhà chức trách thay tìm ra được thủ phạm. Do đó Nguyên đã với nhắc ông điện thoại lên gọi cho Hoàng Văn Phan hồi xưng là Cảnh sát trưởng tỉnh Pleiku, người nắm giữ hồ sơ mà Cảnh sát Pleiku hồi đó đã làm việc bắn nghe cho chàng giết cô gái đến tích động nhau Khanh Bằng trình diễn.

Nhưng hôm sau Phan tại nhà chàng đã lấy số tiền chuộc tập hồ sơ đã là 100.000đ Vào lúc 8 giờ 15 tối nay Phan y hẹn đến nhà Nguyên để lấy tiền và kế hoạch giết người của Nguyên được đặt ra bằng cách bỏ một chất thuốc độc mà người ta đang để tiêu diệt cô đại vào 1 tách cà phê cho Phan uống. Phan uống ly cà phê đó, và ngã lăn ra chết thật.

Thế là Nguyên bị nghi ngờ là kẻ giết người mặc dù chàng đã áp dụng cách thức tiểu thuyết trình thám cách gọi điện thoại cho Bác sĩ Lộc cả là anh chàng để làm giả 1 người bịnh đau tim bạo đến khám bịch và đi lạc vào nhà chàng rồi chết vì con bịnh hoạn Hạnh. Bác sĩ Lộc cũng không ngờ là Nguyên đang mạo để với tình chàng nhận rằng kẻ chết là do bịnh đau tim thật.

Nguyên đang bị Thanh Tra Cảnh sát là đồng Vân Minh điều tra định đưa chàng về quận thì may thay phòng thí nhiệm đã khám nghiệm xác thì Phan, cho biết bị chết vì 1 chất độc do Bác sỹ Nguyễn văn Sinh Phát minh và cảnh sát đã đến khám nhà Bác sĩ Sinh tìm thấy loại thuốc độc đó, người bị đầu độc sẽ chết sau 4 tiếng đồng hồ.

Cảnh sát lại tìm thấy 1 lá thư Phan gửi lại cho người gái cùng nhà đến tăng Phan sẽ đến nhà Bác sĩ Sinh từ 4 giờ chiều, tính ra từ lúc Phan chết tại nhà Nguyên lúc 8 giờ 15 phút tối là đúng 4 giờ thuốc độc của ngấm, Phan là kẻ mạo danh Cảnh sát trưởng Pleiku đã đánh cắp tài liệu của Ty Cảnh sát Pleiku về Saigon tăng tiền.

Mọi sự việc đã diễn tiến ra sao ? Vì lý do nào Phan đã chết ?

Nguyên có phải là thủ phạm giết người không ?

Cuối vở kịch sẽ giúp quí khán giả khám phá ra vụ án mạng.

CHÚ Ý: Vì lý do đặc biệt chương trình này có thể thay đổi một vài tiết mục vào giờ chót.

BÁC SĨ TRỰC

THỨ TƯ 21-7-71

Buổi trưa từ 12g đến 14g30
Buổi tối từ 19g đến 07 giờ sáng

BS Trương hữu Bạt 67 đường Triệu quang Phục - Chợ lớn
— Nguyễn trọng Thiện 40 Đg Cao Thắng - Saigon
— Vũ Bạn 60 Đg Yên Đỗ SC
— Hoàng quốc Chương 56/65 đường Cá Bắc Saigon

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG Nhật báo CẤP TIẾN

PHI HÀNH ĐOÀN APOLLO - 15

Trong cuốn sách điểm trường Trung học Western High School tại Hoa Thịnh Đốn, D.C., các bạn học viết về David Scott như sau : «có một vụ nổ tăng tốc thành được phi công... cho thấy có khả năng đặc biệt về máy móc... đã rất sẵn trường để bắt đầu tập bay».

Lối nói là ám thực sự có tính cách tiên tri, nhưng vẫn chưa nói hết sự thực. Nó cho thấy sốt một điểm rất quan trọng là bay trong không gian, và không tiếc đoán rằng ông sẽ đến chân trên mặt trăng và lái một chiếc xe ở trên đó.

Nhưng những thành tích này — đặc biệt về việc tuổi non quyết đưa tiến đi chuyến tiến một người chu đáng một chiếc xe cá hành — đã ghi một chỗ đứng vinh viễn trong sách sử của phi ở trường Apollo 15 David Scott và bạn đồng hành của ông phi hành gia James. B. Irwin.

Scott và Irwin sẽ đi chuyến trên mặt trăng bằng một chiếc xe đặc tiêu được chế tạo để xử dụng trên đó.

Chiếc xe, được gọi là Rover, được đặt trong một ngăn đựng dụng cụ của phi thuyền đã bộ nguyệt cầu khi Scott và Irwin và 1 phi hành gia thứ ba Alfred M. Werdun, được phóng đi từ Mũi Kennedy, tiêu bang Florida vào ngày 26-7-71.

Chuyến du hành khứ hồi lên mặt trăng trong 12 ngày, chuyến du hành lưu nhất từ trước tới nay, đã đưa hai Scott và Irwin phải sống trên mặt trăng đến ba ngày trong khi đã phi hành gia Werdun thực hiện các cuộc thí nghiệm khoa học ở trên phi thuyền chỉ bay đang bay trên quỉ đạo quanh cầu.

Trong khi quan sát phi thuyền và hòa tiến của ông đang được đi chuyển từ tòa nhà cấp phát phòng tại Mũi Kennedy tới đàn phóng 39A hồi tháng 5, Scott nói thì phi vụ tới cho thấy ông như là người thực hiện bất sức đặc biệt và quan trọng từ trước đến nay.

Đối với với Scott một kinh nghiệm như vậy, mà đối với phần đông những người khác là một kinh nghiệm thực đi thường, chỉ là một tiến trình bay lý cần một loạt những biến cố đã bắt đầu từ khi ông mới cháo đời, ngày 6 tháng 6, 1932 tại Randolph Field, một phi trường quân sự của Hoa Kỳ tại San Antonio Tiểu bang Texas.

Scott, là con 1 vị Tướng Không Quân HK, đã nhờ lên tại các cấp có Không quân HK.

« Tôi đã quan sát những phi cơ bay qua trong 12 năm và rất luôn luôn ước mong lái phi cơ, và suốt cả đã có cơ hội để bay », ông nhắc lại mới đây. Ngày sinh nhật năm ông 12 tuổi, ông được thăm phi đơn theo đặp chuyến phi cơ đầu tiên của ông, và kể từ đó ông không cho ngài tới nghề nào khác ngoài nghề phi công.

Scott, đã là một trong những phi hành gia chính thức nghiên cứu trên thế giới, đã theo học tại Đại Học Đường Michigan, hai bậc đồng hành của ông trong chuyến bay Apollo 15 cũng là bạn đồng môn của ông chung cả hai chưa hề thực hiện một chuyến bay không gian nào.

Sau một năm theo học tại đây, ông được tuyển chọn theo học trường võ bị Hoa Kỳ, tại đây ông đã bắng cố nhân khoa học trong năm 1954, đúng hạn 5 trong một chín số 639 người, và trở thành một phi công của Không quân Hoa Kỳ.Sau này ông đã thêm bằng tiến sĩ về ngành Hàng không và Không gian tại Viện Kỹ Thuật Massachusetts. Ông tính lúc ấy sẽ trở về «Phi trường lớn hành tinh » và hoàn tất nhiều khóa học để lấy bằng thạc sĩ.

Sự nghiệp của ông trong Không lực Hoa Kỳ gồm có 4 năm phục vụ tại Âu châu, đã chuyển hướng sau khi ông tốt nghiệp trường Phi công Thử nghiệm và trường Phi công Nghiên sửu Không gian năm 1963 — vào tháng 10 năm đó ông được chọn làm phi hành gia và được bổ nhiệm tại Cơ quan Quản trị Hàng không và Không gian QG.

Ngày 16 tháng 3 1966, Scott và phi vụ trưởng Neil Armstrong, thực hiện một cuộc rập nối đầu tiên trong lịch sử (rập nối hai phi thuyền trong không gian) khi hai ông nối liền phi thuyền Gemini - 8 với một phi thuyền không người điều khiển Agena. Việc những mình sẵng con người có thể thực hiện được việc rập nối này rất quan trọng cho sự thành công của chương trình không gian Hoa Kỳ đã bộ con người lên mặt trăng.

Một trục trặc kỹ thuật trong hệ thống hòa tiến của phi thuyền Gemini 8 đã khiến cho các phi hành gia Armstrong và Scott phải chấm dứt phi vụ đợ tính trong ba ngày sau 10 giờ bay ; trong thời gian nầy các phi hành gia đã thực hiện được một số quí đạo xuôi chung quanh trái đất.

Sự hành tích về thận trọng sẽ hai ông đã giải quyết trục trặc kỹ thuật với khiếu hai bàng có thể đưa phi thuyền một cách an toàn. Công việc của hai ông đã góp phần đóng kể vào những hành tích điều khiển không gian của Hoa Kỳ.

Scott sẽ đóng góp lớn lao hơn trong công cuộc đưa người Trái đất trăng trong chuyến bay vòng quanh quỉ đạo trái đất của Apollo-9 từ ngày 3 tới ngày 13 tháng 3. 1969.

(Còn nữa)

Trăm tiếu CHO DÂN

Xin đặc ân cho Sĩ - quan Khóa 21 Thủ - Đức

□ TIẾP THEO □

Nói một cách khác, toàn thể anh em sĩ quan chúng tôi được thăng cấp Trung Úy thực thụ ngày 8-1-1970 theo Nghị Định vừa kể sẽ không được tranh thăng Đại Úy thường niên khóa 1972 chỉ vì thiếu đúng có « bảy ngày ». Chỉ có 7 ngày phải đủ mà chúng tôi phải chờ đến gần một năm sau mới có thể đợc tranh đoạt !

Là quân nhân, chúng tôi hiểu rằng một ngày cấp bực rất là quan trọng, vì đó là yếu tố định đoạt trong việc bổ nhiệm cấp chỉ huy. Cũng vì thế mà Tổng Thống Roosevelt đã ký các nghị định thăng cấp Thống tướng cho các Đại tướng Marshall, McArthur và Eisenhower mất người cách nhau trước sau chỉ có một ngày.

Tuy nghiêm túc trong việc chúng tôi chỉ là sĩ quan cấp thấp hơn được thăng cấp Trung Úy theo trường hợp đương nhiên, nên chúng tôi trông nghỉ rằng trong khi ban hành Nghị định thăng cấp cho chúng tôi, chắc Đại Tướng đã không quan tâm mấy đến yếu tố mấy ngày cấp bực để ảnh hưởng cho chúng tôi sau này.

Chắc Đại Tướng cũng như Quý Vị cũng không ngờ rằng lẽ mà khóa 21 của chúng tôi, đang ký cộc hành vào ngày 1-7-1966, nhưng vì ly do Trung Tướng Nguyễn Văn Thiệu nguyên Chủ Tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia lúc ấy đang bận công vụ không thể đến được, nên đã phải hoãn lại vài ngày, và cũ hành vào ngày 8-7-1966.

Giá như đúng có sự việc đó đã xảy ra, sau 18 tháng Ghanh Ủy và 24 tháng Thiếu Úy, chúng tôi đã được thăng cấp Trung Úy thực thụ đúng vào ngày 1-1-1970, và là đơn vào đã không đến tay Đại Tướng và Quý Vị.

(CÒN NỮA)

TÀI LIỆU MẬT CỦA BỘ QUỐC PHÒNG MỸ LIÊN QUAN ĐẾN CHÁNH TÌNH VN TRONG THỜI GIAN TỔNG THỐNG KENNEDY CẦM QUYỀN

ÂM-MƯU CỦA MỸ NHẰM LẬT ĐỔ CHẾ ĐỘ DIỆM

● PHÚC TRÌNH PHÂN TÁCH CỦA ĐẠI SỨ ELBRIDGE DURBRON TẠI SAIGON GỬI CHO BỘ TRƯỞNG NGOẠI GIAO MỸ CHRISTIAN A. HERTER NGÀY 16 THÁNG 9 NĂM 1960.

□ HOÀNG TÙNG dịch thuật □

(TIẾP THEO)

Sau đây là những bằng tài liệu chánh kèm theo bản nghiên cứu của Bộ Quốc Phòng Mỹ về chiến tranh Việt Nam, trong thời kỳ của chánh quyền Kennedy cho đến những biến chuyển đưa đến việc lật đổ chế độ Ngô đình Diệm hồi năm 1963.

Công như đã trình bày trong các công điện 495 và 538 của chúng tôi chế độ Diệm đã phải đối đầu với 2 cuộc cơ rõng biệt. Ngay cả thời 1 là các cuộc biểu tình xuống đường hay 1 cuộc đảo chánh tại Saigon có thể xảy ra rất sớm. Có thể là một cuộc đảo chánh không CS do người gốc, nhưng CS có thể xâm nhập và khai thác nó. Ngoài cơ thứ 2 có phần quan trọng hơn là VC đang phát triển từ từ sự kiểm soát nông thôn cho đến năm nay sẽ đó, nếu vội cứ đà nầy, chúng ta sẽ mất hết nước VN.

Phải nguy cơ xảy được nên lâu bởi vì CS đã đạt được nhiều thắng lợi các vùng nông thôn, các thông tin đã bắt đầu nói rằng chưa hoạt động đến Saigon và cũng vì vậy mà các cuộc biểu tình hay cố gắng làm một cuộc đảo chánh của các nhóm không CS phần ít là nhằm cho chúng thấy lực lượng của CS.

Như vậy nhưu bộ pháp cần thiết phải được thi hành để đề đầu với 2 nguy cơ rõn kể. Đối với tại Saigon, nguy cơ 1 có tính cách chánh bị và tâm lý nên các biện pháp được xử dụng phải có tính cách nhẹ.

Đối với những thêm các biện pháp phải có tính cách an ninh, chính trị và tâm lý, các biện pháp hành tế cần phải có thể. Đó sẽ là các biện pháp nhằm phải được thi hành cùng 1 lượt và phần nào các biện pháp riêng rẽ cũng sẽ phải chấm dứt phó với cả 2 nguy cơ.

Các biện pháp về an ninh đã được phức tính với công điện 529 của chúng tôi và nhiều công điện khác, gồm có việc thành lập các hội đồng an ninh, cơ quan tình báo tập trung vơ... với phức tính nầy chúng tôi trình bày các biện pháp đã nghị có tính cách chánh trị và tâm lý.

Tôi nhìn nhận là vài biện pháp được tôi đề nghị sẽ cần rõn, có thể quá cũng cần đến với các biện pháp cách tính thương. Những biện nay hoàn cảnh tại đây đã sao cũng là hoàn cảnh không hình thường chánh phủ thật sự đang lâm nguy.

Vì vậy mà theo ý kiến tôi, hành động nhanh và cương cấu phải được áp dụng. Tôi cũng đề nghị những trong quá khứ ông Diệm đã từng chứng tỏ có những nhận xét khôn ngoan và đã vượt qua nhiều cuộc khủng hoảng quan trọng.

Có thể nhận xét của ông ta hơn hẳn nhận xét của chúng tôi trong lúc nầy, nhưng tôi tin rằng đó sẽ chứng tỏ hiện nay không có sự lựa chọn nào khác hơn là trao cho ông ta cái nhận xét tốt nhất của chúng ta, nếu được thành hay sau đây, hành động chúng ta đã có vài khả năng theo nhiều hướng của các ý kiến trước đây cũng như của ít nhất một vài ý kiến kể dưới đây :

1) Tôi đề nghị tiếp xúc thành thật và thân mật với ông Diệm và giải tích cho ông ta nhận thấy sự lo lắng thực sự của Hoa Kỳ đối với tình hình hiện tại và tình thế chính trị của ông ta.

Tôi sẽ nói với ông ta là tôi sẽ vẫn để được nên ra đến thuộc phạm vi nội bộ tôi có chứng tỏ sự thành thật của tôi và sự mong muốn được giúp đỡ ông ta và có thể nhận xét riêng của tôi và ý kiến của vài người bạn của ông ta tại Hoa thịnh Đốn. Vì những biện pháp thích ứng trong tình thế khó khăn hiện tại.

(CÒN TIẾP)

TIN TỨC KHẮP NƠI

Lại gây tai nạn bỏ chạy mất

CHỢ LỚN 20-7 (STA) — Hồi 5 giờ sáng qua, Anh Phan Văn Kết 31 tuổi, quân nhân, nguyên số 35/65/15K Phường Cầu Tre, trong khi đi chuyển bằng xe gắn máy trên đường Nguyễn Văn Thoại trước số 315 không rõ tên lưu manh nào đã đụng nhằm « bỏ trốn » bỏ chạy tai nạn tên lưu manh này bỏ chạy mất.

Bị tay ô chặn đường, mất xe còn vào nhà thương

BÌNH DƯƠNG 20-7 (STA) — Hồi 5 giờ sáng 19-7, Anh Nguyễn Văn Hương 21 tuổi, cán bộ PTNT Tỉnh Phước Bình Dương, ngụ Xã Định Hòa, khi mãn giờ trực ở nhiệm sở trên đường chỉ xa Hoaxđa về nhà bị bọn cướp chặn không ở Định Hòa, Bưng Cầu đánh anh trọng thương bắt tính nên bắn lấy Dương, bọn chúng đoạt xe đông mất dạng. Nhờ người đi đường thông thấy cấp báo cho nhân viên công lực đến chở Anh Hương bệnh viện cứu cấp.

Xe Mỹ cán xe Lam, 5 chết, 5 bị thương.

GIA ĐỊNH 20-7 (STA) Hồi 9 giờ sáng ngày 19-7, một chiếc xe Lam chạy từ Thủ Đức về Saigon, tiến xe chở 10 hành khách, đến ngã rẽ Xa Lộ Đông Tây thuộc Xã Bình Thọ thuộc nghĩa quân chiến sĩ tên chiến xe Lam. Khiến 5 hành khách chết, số 5 người khác bị thương nặng, được đưa vào bệnh viện cứu cấp.

Chuyện lạ ; một ô rán 21 con bị sét đánh chết

NHA TRANG (THT) 20-7 : Tuần qua, dân chúng Nha Trang đã nêu ngạc hiên trên sết chiếu về đã trên 3 rán 21 con bị sét đánh chết tại địa điểm mà cách đây 7 tháng chiếc phi cơ Air VN sét tại chỗ nay lên hơn 40 hành khách trông.

Theo tin của Thông tin viên THT cho biết nguyên vào lúc 20g tối 7-7-71 trong lúc mưa to, bỗng có một luồng sét đánh trúng vào ô rán của gần Quân lao đường Lê Cải thuộc cơ xá Lực Lượng Đặc Biệt và Biệt Động Quân.

Sau đó người ta phát giác tại chỗ sét đánh trúng một ô rán gồm 21 con, có con lớn bằng cổ chân dài 2 thước, có con bằng cổ tay đã bị sét đánh chết nằm dọc theo đường Lê Cải. Đến hôm nay, vào khoảng 12 giờ người ta sơ xét xây ra vụ 1 chiếc phi cơ Air Việt Nam bị tai nạn rớt tại đây lên cho hơn 40 hành khách thương vong. Sự kiện trùng hợp nầy khiến quân dân nơi đây phải lo lắng cho số phận của các hành khách may lưu linh thiêng cần sét vuông nơi ô rán 21 con mới bị chết theo.

Dụ dỗ gái vị thành niên, 4 năm tù ở

SAIGON 20-7. — 1 cô gái bán đồ đồi qua sớm, tên Nguyễn thị Hương 19 tuổi và 1 bình 2 đồng tuổi vừa có gặp bạn đồ bị Tòa án quân sự tổng giam ngày 9-11-70 vì tội dụ dỗ gái vị thành niên ra khỏi nhà cha mẹ và đồng lõa trốn.

Nguyễn thị Hương được xét xử trong phiên nhóm sáng qua như sau : Ngày 30-10-70 cha mẹ cô B 15t có địp đi ngoài bến xe An Đông đã tính có trông thấy con gái mình đang đứng với 1 quân nhân và 1 cô gái « Hippi » liền bảo Cảnh sát bắt lại.

Theo lời thân chủ cô B. thì 1 hôm thấy cô đi học không về sinh nghỉ xem lại tủ trẻ thấy mất 200 ngàn thì đoán ra cô nay đã nghe chú ở bạn trộm tiền để ăn chơi mà không nghĩ cô nay thoát ly gia đình theo cậu trai này sống bên việc trên cho nhà chúng.

Trong cuộc điều tra, cô B. thú nhận, thời gian đó kẻ quen biết cô Hương bắt cô Hương cùng là 1 nữ sinh con nhà khá giả nhưng vì biết đó qui sớm, phép bị những tên số khanh hắt hải bỏ rơi sớm cô chán đời cả gia đình lần sẽ bỏ nơi sự khác lên cạnh tay mình 2 chữ «bạn đời» rồi lập «bàng» ăn chơi phóng đãng.

Do đó mà thì Hương đã «cua» cô B. gần cho chú bình 2 Nguyễn văn St. thuộc Sư đoàn Không Quân KBC 3126. Không thích sinh đến, nhưng sinh nghĩ vì bị dụ dỗ, cô B. mới lập bàn kế để cô ngày nghỉ phép trở lại sau cùng nhưng hộp đêm khác và đòng mấy khách qua lâm tổ yêu đương. Ra trước Tòa, thì Hương đã tỏ ra 1 cô gái chơi đùa» tuân phần trên tội lỗi nói đến cô chỉ đã nhận hết tội trạng. Còn Bình 2 St thì đã cho khám chung đã tự y theo ý chứ y không dụ dỗ.

Trong Tòa NGUYỄN MẠNH XUÂN, trên ghế Ủy Viên Chính Thẩm trong phần buộc tội đã nêu ra những yếu tố phạm phép được xét định để yêu cầu Tòa

Lộc Đỉnh Ký

NGUYÊN-TÁC KIM-DUNG — DỊCH-GIẢ HÀN-GIANG-NHẠN

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG IX

BỐN MẮT NHÌN NHAU GIẬT NẢY MÌNH

Sở dĩ Vi tiểu Bảo phải cầu cứu Hạ Quốc Tương như vậy là vì gã sư Ngô tam Quế ly bì chưa tỉnh,hãn vào rồi ngồi ở ra ở bên giường không dám binh động.

Hạ Quốc Tương khom lưng đáp :

— Tiểu tướng chẳng khi nào dám đã lộ việc của Đô thống đại nhân.

Vi tiểu Bảo bỗng động một tiếng rồi cười :

— Việc là việc của các vị, chứ nào phải việc của bản nhân ?

Hạ Quốc Tương vào phòng một lúc khá lâu. Vi Tiểu Bảo ngồi chờ bên ngoài nóng ruột cơ hồ không nhẫn nại được nữa. Cả bước lại cửi lại bước tới, nặn mạnh gót chân xuống đất. Bỗng thấy Hạ Quốc Tương trở ra lên tiếng :

— Vương gia vẫn chưa tỉnh hẳn. Tiểu tướng chỉ bẩm báo cho Vương gia hay mà không kịp cho chỉ thị, phải lật đật trở ra chiêu chực đại nhân đi thăm viếng thích khách.

Vi Tiểu Bảo gật đầu đi theo Hạ Quốc Tương vào phía trong.

Hai người xuyên qua mấy đầy hành lang ra tới vườn hoa. Trong vườn, mấy chục tên gia tướng tay cầm binh khí đi lại tuần tiễu. Cách phòng vệ rất nghiêm ngặt.

Hạ quốc Tương dẫn Vi tiểu Bảo đến trước một bàn đá lớn. Hắn cầm mũi lệnh tiễn bằng vàng đưa cho tên vệ quan cạnh gốc cây dặn và bảo :

— Ta vâng lệnh du của Vương gia đi chiêu chực Đô thống đại nhân vào thăm viếng thích khách.

Tên vệ quan kia xét nghiệm lệnh tiễn rồi khom lưng đáp :

— Xin mời Đô thống đại nhân và Tổng binh đại nhân, Đoạn hầu nghiêng mình động tránh sang một bên.

Hạ Quốc Tương lại nói :

— Tiểu tướng xin dẫn đường.

Rồi hắn chuẩn vào cửa động nói oa bộ.

Vi Tiểu Bảo đi theo mới được mấy bước thì gặp một khuôn cửa sắt lớn. Bên cửa có hai tên gia tướng canh giữ.

Nguyên hầu oa bộ này là cửa vào trong địa lao.

Qua ba rừng cửa sắt nữa,đường đi mỗi lúc một xuống thấp dần tới trước một cái nhà nhỏ. Mặt trước cái nhà đặt những chấn song sắt bên bằng cành tre tròn.

Phía trong song sắt, một thiếu nữ ngồi dưới đất, hai tay ôm đầu đang khóc thút thít.

Tiểu tướng đặt mấy ngọn đèn dầu, chiếu ra ánh sáng vàng khè.

Vi Tiểu Bảo bước tiến lại, hai tay vịn chấn song sắt. Cả nhà ở nhìn thiếu nữ.

Hạ Quốc Tương quát lên :

— Đứng dậy ! Đô thống đại nhân có điều hỏi người đó.

Thiếu nữ ngẩnh đầu nhìn ra, ánh đèn soi rõ mặt nữ.

Vi Tiểu Bảo cảng thiếu nữ bỗng mắt nhìn nhau, cùng bật tiếng la hoảng :

— Ô hay ! Ô hay !

Thiếu nữ đứng dậy. Xiềng khóa chân tay cô phát ra những tiếng loảng xoảng. Cô ngập ngừng hỏi :

— Tướng công... tướng công đấy ư ?...

Vi Tiểu Bảo hỏi :

— Sao ?... sao cũng lại ở đây ?

Cả hai người đều cực kỳ kinh dị. Vi Tiểu Bảo không ngờ thiếu nữ này chẳng phải là A Kha mà là tiểu quận chúa Mộc Kiếm Bình ở Mộc Vương phủ.

Cô định thần rồi quay ra hỏi Hạ Quốc Tương :

— Tại sao lại đem y vào giam trong nầy ?

Hạ Quốc Tương bối lại :

— Đại nhân quen mặt thích khách. Y... y đang là cung nữ chầu hầu Công chúa hay sao ?

Vi Tiểu Bảo không trả lời, hỏi lại :

— Y... y là thích khách đã hành thích Ngô,...hành thích Vương gia phải không ?

Hạ Quốc Tương đáp :

— Chính y đó ! Cô gái nầy thật là lớn mật, dám làm điều phạm thượng phản loạn. Xin đại nhân thẩm vấn cho ra người đã sai phái y.

Vi Tiểu Bảo vừng tâm được một chút, miệng lẩm bẩm :

— Tế ra mọi người đều hiểu lầm. Người hành thích Ngô Tam Quế không phải là A Kha mà là tiểu quận chúa của Mộc gia. Phụ thân nàng bị Ngô Tam Quế gia hại, nàng ra tay hành thích hắn để trả thù cho phụ thân, chẳng có chi là lạ.

Cả lại hỏi Hạ Quốc Tương :

— Phải chăng y đã xưng danh là Ngọc Khả và là cung nữ hầu cận của Công chúa ?

Hạ Quốc Tương đáp :

— Bọn tiểu tướng sau khi bắt được y đã tra hỏi tính danh, lai lịch chẳng nhận vật nào sai khiến, nhưng y nhất định không chịu cung khai chi hết. Song có người nhận ra y là cung nữ Ngọc Khả. Không hiểu có đúng vậy chăng ? Xin đại nhân chỉ thị.

Vi tiểu Bảo bụng bảo dạ.

— Tiểu quận chúa bị bắt, đi nhiên ta phải tìm cách cứu nàng. Cả tiếu nói :

— Y đúng là cung nữ hầu cận của Công chúa. Công chúa rất yêu thương y.

Cả nói tới chớp mắt nhìn Mộc kiếm Bình, lớn tiếng hỏi :

— Người thật là tiểu muội ! Sao dám cả gan hành thích Bình tây Vương ? Người không muốn sống nữa chăng ? Kẻ nào sai bảo ngươi ? Biết điều thì cung xưng đúng sự thực để khỏi chịu đau khổ vô ích.

Mộc kiếm Bình không khai đáp :

— Tên đại hán gian Ngô tam Quế nhân giả lâm cha, đem giang sơn nhà Đại Minh dâng cho quân Thát Đát. Đã làm người Hán, ai chẳng muốn ăn tươi nuốt sống hắn. Đáng tiếc là ta chưa giết được tên gian tặc đó.

Vi tiểu Bảo gật vỗ vai lối đinh, quát mắng :

— Con tiểu nha đầu kia ! Sao dám thốt ra những lời vô phép vô thiếu như vậy ? Mi ở trong hoàng cung đã lâu ngày mà không hiểu một chút luật lệ nào hết. Mau mau cung xưng ra : Ai là kẻ sai phái mi đến hành thích ? Đừng đăng mi cho chẳng ai nữa ?

Mộc kiếm Bình đáp :

— Người ở hoàng cung còn lâu hơn ta nhiều, đã biết những luật lệ gì ? Hãn là đồng đăng vô đã xét hỏi ta.

Cô vừa nói vừa trỏ vào Hạ quốc Tương.

□ CÒN NỮA

ĐÃ CÓ BÁN

LỘC ĐỈNH KÝ Quyển 12

BẢN DỊCH HÀN GIANG NHẠN

TÀI LIỆU ĐẶC BIỆT

Tìm hiểu những hoạt động lý kỳ của tổ chức C.I.A.

Đây quyền lực thực sự của C.I.A.

(Tiếp theo) — VŨ QUÂN sưu tầm

PHẦN IX

PHẦN 10

VAI TRÒ CỦA C.I.A. VÀ TÌNH HÌNH AI CẬP NĂM 1955

Lúc 5y là 14 giờ. Đến 17 giờ ông Allen rời Nữu Ước đáp chuyến máy bay đi Ba Lê. Bộ Ngoại giao chỉ loan báo chuyến công du của ông George Allen 3 phút trước khi máy bay cất cánh. Ngoại Trưởng Foster Dulles khi trở về Hoa Thịnh Đốn vào lúc bảo chiều rùng ngày đã tuyên bố rằng chuyến công du của ông George Allen không gì khác hơn là một chuyến viếng thăm thường lệ.

Nhưng sự thực lại khác hẳn : ông George Allen có mang theo một bức thư trong đó Ngoại trưởng Foster Dulles cảnh cáo Nasser rằng thỏa hiệp mua vũ khí của khối Cộng có thể làm cho xứ Ai Cập rơi vào tay bọn quỷ đỏ. Ngoại trưởng Foster Dulles đã ký tên dưới bức thư được thảo ra một cách vội vàng ngay trước lúc ông George Allen khởi hành. Trong khi ông George Allen đang trên đường bay tới Ai Cập thì các hãng thông tấn của Mỹ loan đi giả thuyết là ông ta mang một bức tối hậu thư của Hoa Kỳ gởi cho Nasser.

Cũng trong thời gian đó, ở Le Caire Kim Roosevelt, người được mệnh danh là «Ông Ba Tư» của cơ quan C.I.A. trở thành trung tâm điểm của những vận động bí mật bên lề. Những bài tường thuật của một nhựt báo Anh sau đó cố đề cập đến hoạt động của «ông X.» một viên chức bí mật của Hoa Kỳ. Ông X. đó không ai khác là Kim Roosevelt.

Trong những lời đồn đãi về hoạt động của Kim Roosevelt ở Le Caire, thường thường người ta cho lời thuật lại của Nasser trong bài diễn văn nảy lửa của ông ta đọc tại Alexandrie ngày 26-7-1956,ngày ông ta tuyên bố quốc hữu hóa Kinh Đào Suez, đã ám chỉ những cuộc vận động của Kim.

Nasser thuật lại đại cương như sau :

—Sau khi chúng ta loan báo đã đạt được thỏa hiệp mua bán vũ khí với các nước Cộng sản thì Hoa Thịnh Đốn gởi sang Ai Cập một người đại diện ông George Allen... Tại liền được một viên chức Mỹ yêu cầu tiếp kiến riêng... Viên chức Mỹ nói với tôi là ông George Allen có mang theo một thông điệp với lời lẽ cương quyết của chính phủ Hoa Kỳ đường như có thể xúc phạm đến uy tín và nền độc lập của Ai Cập. Tôi (lời viên chức Mỹ) bảo đảm với Tổng thống (Nasser) rằng bức thông điệp ấy chẳng có gì là quan trọng vì chỉnh tôi có thể can thiệp vào việc đó. Vì vậy tôi khuyên Tổng thống nên tiếp nhận bức thông điệp ấy...

—Tôi (lời Nasser) hỏi lại viên chức Mỹ : Xúc phạm đến uy tín và nền độc lập của AiCập như thế nào ?

Viên chức Mỹ đáp : «Đây là một bức thông điệp của Ngoại trưởng John Foster Rulles, được viết với lời lẽ cứng rắn và chúng tôi rất lấy làm ngạc nhiên tại sao ông ta có quyết định gởi bức thông điệp ấy tới Tổng thống. Chúng tôi chỉ xin Tổng thống đừng mất bình tĩnh và tiếp nhận bức thông điệp ấy một cách xứng đáng...»

Nasser thuật tiếp :

— Viên chức Mỹ nói tiếp : hãn bảo đảm với tôi là Hoa Kỳ sẽ không có biện pháp thực tiễn nào tiếp theo bức thông điệp ấy. Tôi liền bảo thẳng viên chức Mỹ :«Này ông bạn, nếu người đại diện quốc gia ông bạn đến văn phòng tôi mà có lời lẽ nào không đẹp, tôi sẽ tống cổ ông ta ra ngay khỏi cửa»

(*Còn nữa*)

---

buồn vui trong cảnh lao tù

Hồi ký của MINH - NHẬT

(TIẾP THEO)

□ LÀM THƠ « MƯỜI LÁM CON CÒ » TRONG TÙ

Một đàn cò bay vào khám
..Đàn Cò bay thấp, bay cao,
Bay qua Tòa án, vô lao Chí hòa.

Đó là câu hò của anh Tám Mốc đặt ra để chế riễu mấy ông Quận trưởng Cảnh sát đông loạt bị tống giam.

Người bịnh dân VN thường gọi các ông Cảnh sát viên là ông Cò.Năm nay «địch cò» quá nặng.Thủ tướng Ngô đình Diệm ra lệnh cải chức và đưa ra tòa hơn 1 tá cò... Cò Dầu, Cò Phụng, Cò Sương, Cò Đỉnh, Cò Ý, Cò Kiên, Cò Lân, Cò Nghiêm, Cò Kha, Cò Hiện v.v...

Sở dĩ có «chiến dịch bắt cò» đó như vậy bởi vì Thủ tướng Ngô đình Diệm thấy nghi các ông Cò nầy là tay chân bộ hạ của Chúa đảng Bình Xuyên Bảy Viễn. Khi mới về nước chấp chánh, ông Ngô đình Diệm bị Trung tướng Nguyễn văn Thinh chống đối dữ dội, phải liên kết với Cao Đài, Hòa Hảo, Bình Xuyên để tạo hậu thuẫn cùng cố chính quyền.

Do đó phía Bình Xuyên dàn em thân tín của Bảy Viễn là Lai văn Sang và Lai hữu Tài được trao cho việc chỉ huy Tổng nha Công an và Cảnh sát.Nhờ vậy họ mới đưa thêm nhiều tay chân bộ hạ khác vào giữ các chức vụ Cảnh sát trưởng ở Saigon, Chợ Lớn và nhiều tỉnh phụ cận để gây thêm thế lực cho Bình Xuyên, và che chở cho các cơ sở kinh tài của họ như sòng bạc Kim Chung Đại Thế Giới, ổ điếm Vườn Lài, lò bao Chánh Hưng và các ổ chức buôn lậu, trộm cắp khác.

Dựa vào thế lực của Bình Xuyên, mấy ông cò lại làm kinh tài riêng chớ gia đình. Nhân dân thủ đô và vùng phụ cận ai không ngán đàn em của Bảy Viễn, cho nên đủ bị bóc lột, áp chế cũng đành câm miệng, răng chịu cho quen !

Nhưng sau khi Tướng Nguyễn văn Hinh bị trục xuất khỏi VN, ông Ngô đình Diệm bắt đầu thực hiện chương trình thống nhất quân, đội,chủ trương giải tán các lực lượng võ trang của Bình Xuyên, Hòa Hảo,Cao Đài. Đó cũng là bước đầu để đi tới chánh sách độc tài đảng trị Bởi vậy cho nên 3 giáo phái nói trên liên minh với nhau để lật đổ chính phủ Ngô đình Diệm. Bình Xuyên đặt đại bản doanh ngay một góc Thủ đô nên bị tấn công trước nhất.

Lực lượng nòng cốt của Bình Xuyên bị triệt hạ các ông cò từ trước nay dựa vào thế lực của Bình Xuyên bị «rụng» theo là lẽ thường tình.

Con người thay đổi thật nhanh chóng ! Mới ngày nào ở bên ngoài «hét ra lửa, thở ra khói, nói ra tiền» bây giờ vào nằm trong khám, cử chỉ ngôn ngữ trông có vẻ hiền hậu dễ thương...

Ông Phạm trung Hiếu, vai chủ của Đức Hộ pháp Phạm công Tắc cũng từ bắt Catnat mới giải lên trước tòi mấy ngày tuy tuổi cao nhưng tâm hồn còn trẻ, thấy đàn cò sa vào Khám tới tấp như lá tàn rơi, bèn tính nghịch làm một bài vè như sau để tặng :

(Còn nữa)

Nhớ xem trang 3 : XỔ SỐ KIẾN THIẾT

Làm cho da mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.

HÃY DÙNG MỸ DIỆN CAO THUỐC XỨC MỤN QUẢNG AN HOA

Mỹ phẩm cao thiết của nữ giới cung cho làn da giới. Trị tuyết mụn, vết sẹo nhọn nhọn, sần, tàn nhang, trên da mặt, ta nặng không sạm đen, bảo vệ da mặt, dưỡng trẻ mãi không già.(Có cả chung tại Tân Thương Mại cửa bắt chước ... gọi mua, H.K.N số 1250 ngày 30-8-58).

Mỹ phẩm mới !

— ANNA Lụ tan nhang vết sạm, chàm cáo.
— LOLITA làm tiêu mỡ. Thân kinh thon nhỏ, tố eo.
— MÀU XANH «REL» Mầu xanh vui tươi hấp dẫn.
— DEMELUX Trắng tuyệt vời.
— ACNOREL Trị mụn trứng cá.
— BARBARA Mọc lông nhung. Có bán tại các nhà thuốc tây.

Sang Độc Mau phát huy tinh nhạy dược SUHÔC BÀ ỨNG HOÀN «ÔNG TIÊN». Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

Gần đến kinh kỳ, bàn thân đã được hay là đang bành trướng nên đau bụng, uống LÔI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN» bán các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phú Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20.11.63.

SAU KHI GIẾT CHẾT ĐÃ THỌ THAI ! Quí Bà muốn ! 1. Sanh mau. Không đau lưng. 2. Tránh được hiểu sản. 3. Sanh con dễ nuôi. 4. Sức khỏe dồi dào. 5. Giữ mãi sắc đẹp... Quí Bà hãy dùng BẢO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN

ĐỂ KHÔNG ĐAU CON MẮU LÊN ? Nhà thuốc Đông y VÕ VĂN VÂN 221 Đề Thám, SAIGON. KN số 867-17-1-64

CÁC CHỨNG BỊNH: Tê thấp đau xương nhức gân, tê bại hoại gân di dưng, khó khăn, người đã lẻ lạnh, tê đầu ngón chân, đau nhức chân mình, đau lưng nhức mỏi. Giả cả ban đêm đau mình khó ngủ, các chứng phong thấp nên dùng :

Hoàn kiện đơn LA VĂN LINH

2 LOẠI hoàn mát và nóng rượu. Có để bán ở các tiệm thuốc Bắc Tổng phát hành 537 Đồng Khánh Cholon K.N. số 606-608, ngày 9-11-68.

Các chứng bịnh Vô Tim

Đau tim, lo-ra tim, hồi hộp, tim đập mạnh, sáy sẩm chóng váng mất ngủ, mất ngủ, đã mê hồi, hay giật mình hoảng hốt, thân kinh bất an, dùng Thuốc bổ Tim TÂM CHI BỬU LA VĂN LINH (Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 610 ngày 11-8-60

Cơ thể bãi hoải THẬN YẾU Hay lo lắng, nhức đầu, mệt mỏi, đau lưng. Dù mùng hoạt tinh. Sinh lực suy kém, dùng thuốc BỔ THẬN Thận Trung Bửu LA VĂN LINH

Biếng ăn mất ngủ Uống Sirop REACTIN (BETA) — ăn ngon, mau đói — lên cân nhanh chóng — dễ ngủ yên (59MQ/CDP) — trị phong ngứa. Bán tại nhà thuốc tây

ĐAU GAN ! YẾU GAN ! Nhức đầu, mất ngủ, ăn không ngon chậm tiêu hóa, nổi nóng dễ dạy, nổi mun ở mặt, nóng trong mình, bón uất, ban ngứa, ăng da dùng thuốc TRỊ BỊNH GAN Quảng An Hòa (số 1 để trị Gan và số 2 để bổ Gan) Có bán tại các tiệm thuốc Bắc. KN số 617 18-12-63

THUỐC RƯỢU 39 NGUYÊN AN CƯ Chuyên trị nhức mỏi, phong thấp, bổ huyết, tiêu phong. Trong mỗi hộp có quế tốt, uống trong vài ngày thấy công hiệu. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. KN số 26—BYT ngày 9-5-69

Phụ nữ cần biết! Có bịnh bạch đai xin dùng : NỮ ĐỚI BỬU PHƯỚC LINH TRỊ : Đau tử cung, huyết trắng ra nhiều con người mất mát, xanh xao bủn lược, đau thất nguyên lung, mỏi hay lên ngày đều dùng được. Tổng phát hành nhà thuốc Phước Linh 110 bis Không Tử Cholon.

THUỐC BỔ « DÙNG SÂM VÀ QUY LÀM GỐC » Khi thấy trong mình mệt nhọc, yếu Tim, Thiếu Máu, Đau Thận Lao Lực nhiều, Tinh Thần suy kém, sút cân. Người gầy kém sức khỏe. Phụ Nữ Kinh nguyệt không đều, da mặt vanh vao. ĐÃ CÓ THUỐC BỔ Sâm Qui Tinh PHƯỚC LINH Giúp cho quí vị tránh khỏi những trạng thái như trên : Nhà thuốc PHƯỚC LINH 110bis Không Tử—CHOLON

PHONG NGỨA ghẻ, chốc lở lói gãi tới đâu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết, uống Giải phong SÁT ĐỘC HOÀN ÔNG-TIÊN 30 năm danh tiếng Hỏi các tiệm thuốc HOA VIỆT có bán lẻ Nhà thuốc Ông Tiên 17 Cholon — KN BYT số 518 — 2-11-63

Xổ Thuốc xổ «Nhành Mai» Xổ dám độc, phần nóng nhiệt, lãi kim và trị bón. Sau khi xổ rất khỏe khoắn. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. KNBYT số 535 ngày 20-11-63

Bạch-Đái Nhành Mai Huyết trắng ra nhiều, người gầy ốm xanh xao, mỏi mệt, hãy uống huốc BạchĐái và Tử cung NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán Saigon do NHÀNH MAI 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định) KNBYT số 594 ngày 18-12-63.

NẾU TRẺ EM Sanh Bịnh HO Ho gió, ho bao, ho suyễn, ho khò khè và các chứng cảm uống Ho Qui bá cho dùng : An Miên Nhi Khái Linh Thuốc Ho trẻ em, Đông Dược St : Huỳnh Triết Anh. Tổng phát hành nhà thuốc Phước Linh. 110bis Không Tử, nơi sản xuất số 95 Phố Đông Thiên Vương — Saigon Số KNBYT/47M ngày 2.04.70

HỒNG ĐỨC Thuốc gia truyền 307, Nguyễn huỳnh Đức Phú Nhuận (gần cổng xe lửa số 6) ĐT 41701 — SAIGON — CHUYÊN TRỊ 1. Tê bại 2. Đau lưng 3. Thấp độc 4. Thần kinh 5. Cảm cúm 6. Huyết trắng 7. Phong ngứa 8. Phong thấp 9. Sinh lý yếu 10. Đái đường 11. Đau bao tử 12. Sa tử cung 13. Phong tình 14. Mất nhiều máu 15. Cảm mạo nặng 16. Lạnh tay chân 17. Đau gáy chóng 18. Mỏi hai tay chân 19. Kinh kỳ không đều 20. Hiếm muộn con cái. LÀM VIỆC : Sáng 9 đến 12g Chiều 3 đến 7 giờ giờ — Lãn Lưu Chủ Nhựt và các ngày lễ. CHỮA BỆNH BẰNG PHƯƠNG PHÁP BÍ TRUYỀN ĐIỂM HUYỆT DỊCH GÂN XUẤT PHÁT TỪ ÂU CHÂU,

Nhà Bán Một tầng lầu 4m x 30m, có đất thổ, hướng Đông Nam, có giấy phép mở Nhà thuốc tây. Rất tiện mở lò bánh mì, hàng hướng, nhà bảo sanh, nhà in. Hỏi 261 Cư Xá Kiến Thiết Vĩnh Hội. Đường 129 Bến Vân Đồn.Saigon. Từ 9 giờ đến 19 giờ.

HO ! SIÊNG ! Các chứng Sổng kinh niên, ho cảm, ho đàm, ho khan, ho ran, tức ngực, ho nhiều ban đêm, ho lan ngày ho sáo hụt, dùng Thuốc HO QUẢNG AN TIÊN (Có bán ở các tiệm thuốc Bắc). Tổng phát hành: Nhà thuốc QUẢNG AN HÒA Số 169 Lê văn Duyệt ISAGON: K.N. số 613 ngày 18-12-63

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN Số 2 VÕ VĂN VÂN TRỊ MỘNG TINH, DI TINH VÀ HƯỚT TINH

ĐAU BAO TỬ, ĐAU RUỘT, ĐAU BỤNG KINH NIÊN UỐNG Dưỡng Tỳ Hoàn ÔNG TIÊN CẦN CHO NGƯỜI Ăn uống không tiêu, no hơi, sinh ruột ợ chua Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt Nhà thuốc Ông Tiên Phú Lâm — Cholon K.T. số 591 ngày 10-12-1969

□ THÁC MẮC □ KHIẾU NẠI □ BỊ HÀ HIẾP □ ĐÀN ÁP □ ĐỀ DỌA V.V. Hãy liên lạc với báo CẤP TIẾN

Cứu tinh cho Nam thanh niên TAM-TINH-HẢI-CẨU Bổ thận hoàn trị: MỘNG TINH, DI TINH, HƯỚT TINH Đau LƯNG, NHỨC MỎI NHÀ THUỐC ĐÔNG-Y VÕ VĂN VÂN 221, 221 Đề Thám, SAIGON

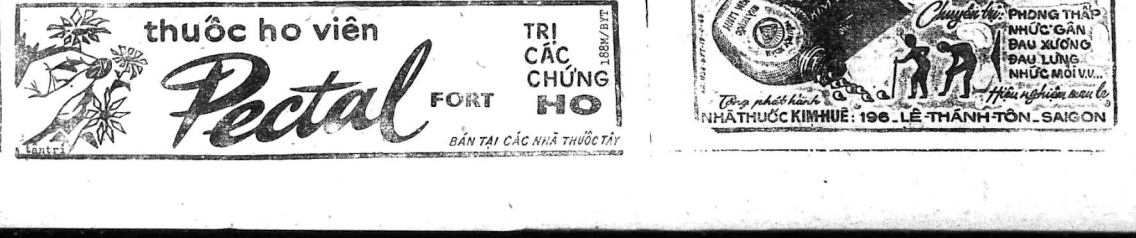

Nguyên tác : LẠC ANH
Dịch thuật : HÀN GIANG NHẠN

HỒNG BÃO QUÁI NHÂN

HỒI 7

TÔ BẠCH PHONG ĐÃ BẠI ÁC MA

Nguyên Bách Độc Giáo sau giáo chủ kế đến bốn đại thiên vương. Dưới thiên vương là các hương chủ, đường chủ. Nhưng thiên vương giữa địa vị tôn khách. Những người thực sự quyền hành là quản sự và nhân đại hương chủ. Dĩ nhiên bọn Thiên vương cũng lực sao thâm. Nhưng Tôn Công Phi vừa giữ địa vị mưu sĩ trong bản giáo vừa nội lực cao thâm, nên còn quyền hành hơn cả bốn đại thiên vương.

Tôn Công Phi quay lại trò vào lão già người 50 tuổi giới thiệu

— Vì sáy là Hắc Y Hoàng Đinh đại thiên vương. Ha ha! Hà Thiên Vương lại là người giúp việc trong tiểu điền sáy.

Bây giờ mọi người mới tỉnh ngộ vì lẽ gì trong vựa và thức ăn đều có chất độc.

Cái tên Hà Tuyên Đình ít người biết đến mà chưa nghe ai nói tới. Nhưng bốn đã ở địa vị thiên vương thì nhất định công lực thâm hậu phi thường.

Tôn Công Phi lại trở vào bàn từ trung niên mỹ tú nói :

— Vị sáy là Hắc Y Hoàng Đinh.

Hồn vừa giới thiệu vừa đảo mắt nhìn quanh.

Trong nhà đại sảnh Pháp Minh thiền sư vẫn ngồi nghiêm chỉnh trên ghế, hai tay chắp lại, nét mặt thản nhiên nên không ai hiểu tình trạng nhà sư thế nào.

Tôn Công Phi ngồi qua mé tả thì thấy Tô Bạch Phong ngồi dậy bất giác hắn cảm thấy trong lòng xao xuyến.

Mé hữu vẫn phía trước còn một chàng thiếu niên. Chính là Du Hồn Lượng.

Du Hồn Lượng ngồi cục xuống bàn tựa bỗ người trông dộc không nhúc nhích được

Tôn Công Phi trong lòng ngẫm ngầm kinh hãi bỗng nghe Cầu Nhiêm Khách cười lớn quát bảo :

— Hộ Tôn kia! Phải chăng người muốn kéo dài thời gian ?

Tôn Công Phi bỗng động một tiếng rồi nổi lên trăng cười khanh khách. Hắn thò tay vào bọc móc ra một gói giấy trắng, lớn tiếng :

— Lương châu song kiếm cùng chỉ đại khái như các vị mà thôi. Đây là thuốc giải Tiết tiết tán. Ai có bản lãnh thì xông vào cướp lấy mà dùng.

Hắn nói rồi vung tay lại liệng gói giấy ra phía sau xa đến hơn trượng.

Diêu Ưng và Hà Tuyên Đình mỗi người đứng một bên Tôn Công Phi thành hình chữ nhất, chuẩn bị đối phó với mọi người tiếp vào tập kích.

Cầu Nhiêm Khách cặp mắt lấp loáng tức giận thét hỏi :

— Tôn Công Phi ! Người cần muốn giở trò gì nữa ?

Tôn Công Phi ngửa mặt lên trời cười sù. Tiếng cười ấy thế như cỏ vào tai. Mọi người cảm thấy trong lòng chấn động, cơ hồ không thở được. Lập tức có hai người ngã quay ra.

Cầu Nhiêm Khách biến đổi sắc mặt. Y miễn cưỡng hít một hơi chân khí rồi lớn tiếng nói :

— Thanh Vân Huyền Khiếu. Các vị...

Y chưa dứt lời bỗng cảm thấy lạm cho chấn động tâm thần phải dem toàn lực để chống chọi, thì cho nói gì đến chuyện liên thủ tác công ?

Tôn Công Phi cũng lực cao thâm khôn lường. Tiếng cười của hắn kéo dài không ngớt. Cặp mắt vẫn nhìn chăng chăng chòng chọc vào Tô Bạch Phong, thấy y hai mắt nửa nhắm nửa mở. Hai tay để bụng ngồi yên không tỏ vẻ gì hoảng hốt. Hắn ngẫm ngầm kinh nể lự đưa mắt nhìn Pháp Minh thiền sư.

Nhà sư hai tay chắp lại, tỉ ấn hơi rung động tựa hồ không có gì khác lạ. Tôn Công Phi không khỏi sau cùng lại cười to hơn. Một số người không ngăn cản được chất độc lan ra liền tê nhão.

Lúc này số người chống lại được tiếng cười còn rất ít.

Tôn Công Phi vận khí lên quá sức một độ bỗng. Hắn toan cười, lớn một tiếng nữa để công kích một đòn tối hậu thì đột nhiên Pháp Minh thiền sư từ từ đứng lên gầm một tiếng thật to, như tiếng sét nổ giữa trời. Chân khí nhà sư có thể làm tan bia vỡ đá. Tôn Công Phi cũng thấy trái tim đập thình thình, phải dừng tiếng cười lại. Bây giờ thì còn mấy người đều cảm thấy tứ chi mỏi mệt, ngồi cả xuống đất, hết sức vận khí điều dưỡng.

Tôn Công Phi mắt chiếu ra những tia tinh quang, nhìn chăm chặp vào Pháp Minh thiền sư.

Pháp Minh thiền sư mặt lạnh như băng nói :

— Tôn thí chủ bị độc dễ lại một mình bản tăng thì chẳng sao, nhưng muốn trong một nhà lưới quét hết anh hùng vô lâm thì bản tăng chắc thì không can thiệp được.

Tôn Công sự hiểu các lành lùng nói :

— Tôn mỗ được ngộ đại sư là vị cao tăng chùa Thiếu Lâm, những muốn thỉnh giáo.

Pháp Minh thiền sư hằng động một tiếng rồi nói :

— Tôn thí chủ bất tất phải nhiều lời ! Thế chỉ có việc nhân lúc bản tăng trong người bị trúng chất độc mà phóng chưởng đánh đi. Nếu không thì rồi đây bản tăng tìm nơi thích mịch trực độc ra. Khi đó thì chẳng... ha ha ! ...

Nhà sư nói câu này lấy thích lâm tiếc. Nhưng Tôn Công Phi là con người gian ngoan, cười lạt đáp :

— Đại sư đã nói vậy, tại hạ khi nào dám chẳng tuân theo ?

Hắn không chờ Pháp Minh thiền sư nói nữa đã gầm lên một tiếng phóng quyền đánh tới.

Thoạt quyền này hắn đã vận chân lực đến tột độ, vì sai đánh chân Thiếu Lâm sinh viên không suy vi, nên Tôn Công Phi không dám coi thường.

Pháp Minh thiền sư chắp hai tay lại rồi đẩy ra. Hai luồng lực đạo cách biệt đụng nhau mà nhà sư vẫn không nhúc nhích.

Tôn Công Phi thấy mình đã vận chân lực đến tột độ mà không sao đẩy được Pháp Minh thiền sư thì không khỏi ngẫm ngầm kinh hãi.

Hắn gầm lên một tiếng thật to. Tay trái khoanh thành vòng trên tay mặt phóng chưởng ra.

Pháp Minh thiền sư vẫn giữ nguyên thế cũ đẩy hai tay tới. Lần này Tôn công Phi bị đẩy lùi một chết. Hắn định thần nhìn lại thì thấy Pháp Minh thiền sư cũ ngồi yên không hề động.

Tôn công Phi lại lại bước nữa. Hắn hít mạnh một hơi chân khí, vọt ra các phòng lớn. Hai tay hắn đặt vào trước ngực.

Đột nhiên hắn liếc mắt nhìn thấy Tô bạch Phong giương mắt lên, bỗng quang chiếu ra bốn phía thì trong lòng không khỏi sững sốt. Nhưng cũng lực hắn vẫn chưa tiếp tục đẩy song chưởng ra.

Pháp Minh thiền sư vung song chưởng lên gạt, chưng luồng lực đạo chưa dụng chân thì nhà sư đã tế xuống. Hiển nhiên chất độc phát tác rồi.

Chưởng lực của Tôn Công Phi như sóng cho lướt thẳng ra xa đánh lại mấy cái bàn ghế lại.

Lúc này Tô Bạch Phong từ từ đứng dậy. Y cất bước tới bên Tôn Công Phi cười lạt nói :

— Họ Tôn ! Người làm như vậy là quá lầm ?

Tôn Công Phi sững sốt hỏi :

— Người là ai ?

Tô Bạch Phong cười lạt đáp :

— Dù ta có nói ra người cũng không biết được.

Tôn Công Phi nhìn cặp lông mày, đột nhiên vung quyền đánh tới. Bốn đánh lén này vừa đột ngột vừa thâm độc cả Diêu Ưng và Hà Tuyên Đình đứng ở đằng sau hắn bất giác cũng bật la hoảng.

Bỗng thấy Tô Bạch Phong bị thấp tay xuống rồi phóng ngược lên nhanh như chớp.

Tôn Công Phi rên lên một tiếng lại lại ba bước.

MAI TIẾP

TÀI LIỆU ĐẶC BIỆT (TIẾP THEO)

Làm thế nào để bán một Tổng-Thống ?

CHƯƠNG II

● *Nguyên tác :* Mc GINNIS

● *Bản dịch :* LÊ THANH HG. DÂN HUỲNH VĂN NGÔN

Ông rất sự truyền hình. Ông tin tưởng rằng nó không đã khắc cũng cần ông một lịch hiển. Hơn thế ông còn quan niệm nó là một trở hề ; nó đưa nó vào địa hạt chánh trị là một cái gì bẩn xúc chướng. Nó không thuộc tôi chơi khi ông bắt đầu chơi. Như vậy tại sao lấy gió lại phải thích nghi với nó ?

Suýt chút nữa ông quan niệm rằng nó là một cái hãy mới của bọn Tự do ở bờ biển miền Đông : một cách thức mới để làm cho ông lố bịch. Truyền hình làm ông tốn thường nơi ông cảm giác về phẩm cách của chính ông, nghĩa là một trong những tính cảm thiệp thật phật mà ông có.

Chính vì vậy cả người ta hiểu tại cao năm 1968, ông không để dàng quyết định sử dụng truyền hình để trở thành Tổng Thống Hoa Kỳ. Nhưng trong những năm lưu vong tại Wall Street, Richard Nixon đã suy nghĩ nhiều về trường hợp của mình. Ông đã đi sâu xuống tận đáy lòng mình, và nhờ vậy có thể nói là ông sáng hơn để tránh đâu thêm nữa.

Bây giờ không có gì quan trọng, không có gì hiệu hiu người mục đích mà ông đã quyết định. Tình cảm, cảm xúc, tất cả những cái đó đều ở đằng sau ông : ông chỉ còn lại của chính mình những gì có thể giúp ích ông được mà thôi. Ông phải có thể truyền hình «của ông», hoàn toàn dưới quyền kiểm soát của ông.

Điều này giả định rằng ông phải mướn một số chuyên viên nào đó. Họ sẽ có phận sự tìm kiếm những khung cảnh thích hợp cho ông cử viên, và điều cần ngày tạo ra chăng. Họ phải là những người có óc phán đoán chắc chắn, và có thâm mỹ hoàn hảo. Dù sao đi nữa, ông cũng là Richard Nixon, và ông không thể làm bất cứ cái gì. Đeo một sáu chuỗi hột bọt chẳng hạn.

Ông cần có những người có ý thức về phẩm cách. Những con người tin tưởng nơi ông và chia xẻ về trự quan của ông. Nhưng mà nhất là những người mà phẩm cấm vững phương tiện truyền hình và đủ khả năng xử dụng phương tiện nầy với một hiệu năng tối đa.

Richard Nixon, người hăng, đã trở về sau khi lưu vong. Có thể không được thương mến, nhưng được kính nể. Cũng vậy không không thể bỏ qua. Công hăng nhưng thương người. Với đó khi một cái gì nhân đạo, nhiệt thành.

Như vậy Nixon quy tụ chung quanh mình một nhóm người thể chuyên môn xử dụng màn ảnh truyền hình trong mục đích chánh trị. Họ tôi từ những chân trời khá khác biệt.

William Cavin được ba mươi mốt tuổi và duy tiếng đồn trong trường Trung học ở Philadelphie năm 1967, khi chính tay ông viết cho Richard Nixon một bức thư để thúc đẩy ông cử Tổng Thống và chỉ trong tới phương tiện truyền hình trong cuộc vận động tranh cử.

Ông Nixon thân mến,

Xin ông cho phép tôi đề nghị với ông hai điều liên hệ tối những dự định của ông cho năm 1968 :

1. Ông hãy ra tranh cử. Ông có thể thắng. Trên phương diện chánh trị, không có gì tai hại hơn có thể đến với ông người những gì ông đã nhận chịu. Trong quyền sự nói loạn của quần chúng.*

Ostega Y Gassett viết : «sự trong đuy nhất dích thực và mạnh mẽ là tự trồng của người chết dưới ; người ta tết cả đều là sao ngộ, lưu bịp và thái hai. Người sáo không cam thấy «tiên tăng» một cách thực sự, người đó tiêu trăng mà không có ý trong của chúa».

Thế nhưng ông là 1 người «tiên tăng» một cách thật sự ; chính vì vậy mà ông là một nhân vật chánh trị duy nhất có thể thấy mọi việc như chúng xảy ra, cho không phải như chúng lẽ cần ngốc nghếch nào ở cách hiểu hay cách tả mong muốn chúng xảy ra. Ông hãy ra tranh cử đi. Ông sẽ thắng.

2. Một nhóm nết liên hệ tối truyền hình : ông hãy trình những thái độ cũng ngắt và những mán đàn cảnh lộ liễu mà các chánh khách thường làm. Tiếu địa hạt nầy, sự thận trọng là kẻ thù của ông : ông hãy tạo bạo hơn. Tại sao không thực tiễn truyền hình những cuộc bạo bão ?

Như vậy nhân đó sẽ hỏi rằng ông chấp nhận mọi quy hiểm thì đương đầu với bão hãi, cho không phải chỉ trả lời cho những câu hỏi «cực mà ở kíp của ông đã soạn sẵn. Như vậy sẽ sống động hơn, tạo bạo hơn. Thay vì để cho phương tiện truyền thanh xử dụng ông, chính ông, dạy phải xử dụng phương tiện nầy.

Ông hãy nhất quyết đi, ông hãy đánh là hãi trực tiếp, sống động, đột khởi, và chấp nhận mọi quy hiểm. Đó là cách duy nhất để truyền phục, thì người ta nhìn gió chân lý. Và chính là trong trường hợp của ông, đó là ông hoàn toàn ở trên mọi sao ngộ, mọi sự giả tạo ; đó là ông có thể ngồi ngay mặt thực tại, trái hẳn với những đối thủ của ông chỉ biết trông cậy vào các chuyên viên giao tế chăm sự của bộ mà thôi. Trong quá khứ, truyền hình đã làm hại ông, tại vì ông, đã không để bết con người ông vô đó. Ký hưng Nixon « thật » chưa hề bắt gặp. Nixon «thật» có thể cách mạng việc sử dụng truyền hình bằng cách chơi thắng thắn, bằng cách lựa chọn sự sống động và trực tiếp, bằng cách nói lời đi cả mọi câu hỏi, những câu hỏi gây bẫy cũng như những câu hỏi khác. Và ông sẽ nghe các đề thú của ông sự lan như ông.

MAI TIẾP

Cưới chồng

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

□□□ AN KHÊ □□□

26

CHƯƠNG 9

ANH CÔ CHỊU LẤY TÔI LÀM VỢ ?

Mới hôm nào đó, người ta xông vào xưởng vẽ của một họa sĩ, cùng ấy người nọ lôi lôn xe vì trong phòng vẽ có một người mẫu thoát y ! Đó cũng vì nhân viên hành sự hiểu lầm hai khiêu dâm vì cho họa sĩ vẽ người đàn bà ở trần là phạm vào thuần phong mỹ tục.

Nàng tưởng tượng cảnh nàng phải bị mời lên xe cây, nghĩ bên các ả giang hồ mà nàng rùng mình, sợ rồu da gà và buộc miệng nói :

— May quá ! Không thôi tôi bị một phen nhục nhã, tôi bận biết bao...

Bố hiểu ý nàng, thẳng hết kêu lên :

— Ủy, tôi đâu có đã cho cô bị như vậy ? Mên ơi, cô tới nhà tôi mà rồi ra xảy ra một câu chuyện động trời như vậy. tôi tôi chết cũng còn ân hận. Dẫu nhà nước có bắn tôi, tôi cũng liều mạng vào tới bốt, lợy lực với ông Cò để lánh cô về liền trong đêm...

Nghe Bố nói chí tình như thế, Tuyết Trinh hết sức cảm động. Nàng bảo với anh :

— Nhưng anh lấy tư cách gì mà lánh tôi ?

— Tôi nói là... bà con với cô.

— Đâu được. Phải có một liên hệ gia đình như thế nào khác ho...

— Tôi cứ nhận đại là... em hay là... anh của cô. Nhân như vậy cho được việc như vậy mà, chớ tôi đâu dám cầu cao gì... Hèo hèng cô. Tôi nhân đại như vậy, chắc người ta phải thả cô ra liền.

Tuyết Trinh lắc đầu :

— Anh, em không được. Phải là cha mẹ hay là chồng. Chồng mới lành vẻ mau hơn hết !

Bố trề môi ra phía sóng, sừng sỉ :

— Ủy, mên ơi, nếu vậy thì tôi... tôi ...

Anh không dám nói hết câu. Nhưng mặt anh đỏ bằng lên và xẻn lẻn nhìn Tuyết Trinh như vừa phạm phải một lỗi to lớn với nàng.

Tuyết Trinh nhàng vai ra vẻ bất cần :

— Dẫu đến lúc anh cần phải nhận là chồng tôi để giải ngay cho tôi, cũng không sao cả mà. Vậy cũng đỡ ngay cho tôi là phải đi qua nhà thương Bạc Hà... Tôi cũng nghe nói vẻ những trường hợp lâm lâu do nhân viên công lực không thông suốt được tình thân của chiến địch bắt trừ những tệ đoan xã hội đã gây ra ...

Bố sững sốt nhìn vẻ Tuyết trinh không chớp mắt. Lần đầu tiên, anh mới đưa đôm thăng vào thần tượng anh thờ kính trong tim như thế. Mặc dầu anh biết nàng nói đã vui lòng anh, nhưng ý nghĩa lời nàng của nàng chẳng là một điều chứng minh nàng đối xử với anh một cách ngang hàng ư ?

Lòng anh bân hoan vô cùng. Anh muốn tạ được ngàn lời nàng nói mái. Giọng nói của nàng êm dịu cực kỳ như thể êm nhẹ rót vào tâm hồn anh, du dương và thanh thoát lắm sao ! Ôi ! Chưa giờ thần tượng của anh lại đáng sùng kính đến thế...

Bị Bố nhìn lom lom, Tuyết Trinh đâu sao cũng là một cô gái phải đặt trong một hoàn cảnh sống gần một chàng trai trong một cần nhà vững vẻ, khiến nàng sương sùng e lệ và hồi nhỏ lại :

— Anh làm gì ngó tôi dữ vậy ? Bộ tính... ăn thịt tôi hả ?

Bố giật mình, cần lên :

— Ý, tôi quân... Tôi có mua cho cô một ổ bánh mì thịt với chai xá xị...

Anh trao ổ bánh mì dài ra cho Tuyết. Nàng bật bưởi :

— Trời ơi, tôi làm sao ăn hết ổ bánh mì bự như vậy.

— Tôi sợ cô đói, phải mua nhiều.

— Tôi ăn không hết đâu. Chia phần nữa đi...

— Tôi có ăn hủ tiếu ở ngoài rồi. Cô dụng nhường cho tôi như vậy rồi đó.

MAI TIẾP

TRƯỜNG GIANG TIỂU THUYẾT

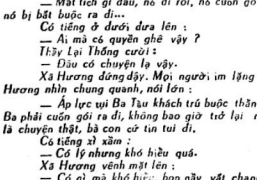

254 TRẦN NHẬT HOAN

CHƯƠNG 9

Thầy Lại Thống lại đưa tay lên nói :

— Thôi, cám ơn bác Lý.

Ông Lý Cừ ngồi xuống, vẻ mặt còn hầm hầm.

Có tiếng lào xào đâu đây :

— *Thằng Mười Ba mất tích rồi.*

Mọi người lại bàn tán xôn xao.

Ông Xá Hương nói lớn :

— *Mất tích gì đâu, nó đi rồi, nó cuốn gói đi rồi, nó bị bắt buộc ra đi...*

Có tiếng ở dưới đưa lên :

— *Ai mà có quyền ghê vậy ?*

Thầy Lại Thống cười :

— *Đâu có chuyện lạ vậy.*

Xá Hương đứng dậy. Mọi người im lặng chờ Xá Hương nhìn chung quanh, nói lớn :

— *Áp lực vụ Ba Tàu khách trù buộc thằng Mười Ba phải cuốn gói ra đi, không bao giờ trở lại nữa, đó là chuyện thật, bà con cứ tin tui đi.*

Có tiếng xì xầm :

— *Có lý nhưng khó hiểu quá.*

Xá Hương vênh mặt lên :

— *Có gì mà khó hiểu, bọn nầy vất chanh bỏ vỏ mà, thằng Mười Ba hết xài rồi thì thôi, chớ sao,*

Ông Cả Thiên cúi xuống :

— *Tội nghiệp !*

Mọi người yêu cầu Xá Hương giải thích cặn kẽ hơn nhưng người đàn ông làm ra vẻ quan trọng. Nhìn mọi người rồi nhìn lại thầy Lại Thống, Xá Hương nói :

— *Thôi thì từ từ bà con hiểu mới hay, nói ra còn nhiều chuyện phức tạp lắm, cứ từ từ rồi đâu cũng ra đó.*

Ông Lý Cừ đứng dậy :

— *Còn chuyện anh em thằng Tư Sanh ?*

Ông Cả Thiên nói lớn :

— *Thì vậy rồi đó.*

Ông lý cừ phùng phùng nét mặt, hỏi dằn :

— *Vậy nghĩa là sao, nó có công hay có tội, thưởng phạt ra sao, liệu có gây chuyện ồn ào nữa không ?*

Xá Hương cướp lời :

—*Làm gì có chuyện đó, nay mai thằng Tư về, thằng Mười Ba cuốn gói rồi, chắc bọn đàn em cũng cuốn gói theo luôn, cảnh anh em thằng Tư về, nước lên nước ròng như vậy đó.*

Cuối cầu, Xá Hương nhìn thầy Lại Thống :

— *Phải không cậu Ba ?*

Thầy Lại Thống cười :

— *Chắc rồi cũng như vậy, có làm gì hơn nữa đâu.*

Có tiếng nói từ phía dưới :

— *Ý bà con là ý trời rồi, thằng Tư Sanh ngon nghe.*

Những tiếng vỗ tay còn lên, không khí bỗng đưng vui nhộn lạ thường. Mọi người có vẻ hân hoan.

Ông Cả Thiên lộ hân niềm vui trên net mặt, nhìn Xá Hương cười :

— *Tui giả rồi. cái gì tui nói, tui nghĩ, ít ra cũng phải.*

Xá Hương ngúc đầu.

Ông Cả Thiên tiếp :

— *Tui nói chuyện thằng Tư Sanh mà it người tin, nhưng đó là chuyện thật, thằng đó ngon lành.*

MAI TIẾP

CHƯƠNG BỐN

Rằng nếu nàng có phải đi chơi với Quảng, trò chuyện với Quảng thì cũng chỉ là bắt buộc, làm cho cha mẹ vui lòng. Như thế, Duyệt không có lý do nào để hờn giận hay thù ghét nàng nữa. Rồi hai người sẽ lại gặp nhau sao. Nàng muốn tính bày trường hợp hiện thời của nàng như một màn kịch, với vai trò nàng phải đóng với nhân vật đồng diễn khá ổ, nhất là Quảng. Khá ổ, đáng ghét, nhưng màn kịch, phải đóng với nó tới lúc nó hạ màn.

Tìm Duyệt ở đâu bây giờ ? Chưa từng một lần nào Huyền dám đến nhà chàng. Lâm sao cho Duyệt biết là nàng muốn gặp chàng ? Thông là người bạn thân thiết nhất của Duyệt. Hay là đến tìm Thông? Có lẽ chỉ còn cách ấy.

Huyền nhìn đồng hồ. Ngày đã muộn. Huyền không dám đi ngay, sợ không về kịp bữa cơm chiều. Sớm sáng mai, trong lớp đến trường, mình sẽ đi tìm Thông, Huyền nhủ thầm.

CHƯƠNG NĂM

Đã hai tuần lễ trôi qua, từ buổi trưa dụng đầu với Quảng trong tiệm nước. Buổi trưa hôm ấy, trở về nhà, vì không có cơn đàm đi chơi với Huệ và Thông nữa, Duyệt rơi xuống cái hố tuyệt vọng sâu thẳm nhất. Chàng cho là Huyền đã phản bội chàng. Cho rằng Huyền không còn xứng đáng với tình yêu tuyệt đối, thần thánh của chàng. Tự ái Duyệt bị thương tổn nặng nề. Trăm trường hơn, Duyệt cũng cho là đành lòng tự chàng đi là Huyền đã đang, con thường hàng một thái độ để tiện, tần nhân nhất. Phải đoạn tuyệt hoàn toàn và tức khắc với tình yêu vô vọng ấy. Để là tiếng thét lớn, nổi dậy trong tâm thức Duyệt, như một lời bảo ngay khẩn cấp Duyệt đã nghe theo sự bảo ngay ấy. Chàng đã phản ứng lại.

Sáng hôm sau, Duyệt trở lại trường sau hai ngày nghỉ học.

Mặt tâm trạng mới, lạ bỡ ngỡ đến với Duyệt. Tuổi trẻ đã thăng. Tuổi trẻ như một ánh nắng mặt trời chói lọi đã đánh tan đi những bóng tối của một đau đớn bằng hoàng Duyệt gặp bạn bè. Và nhất đinh không thèm gặp Huyền nữa.

Người sung sướng nhất trong sự thất tình đột ngột bất ngờ của Duyệt và Huệ. Đến trường, Duyệt tìm gặp Huệ ngay :

— Tuần trước anh bỗ không đi cấp, Tuần tới nầy, thế nào cũng đi. Sáng chủ nhật. Nay đi chiều thứ bảy cũng được.

Huệ mừng rỡ :

— Thật không ?

Duyệt anh dùng đưa tay lên, thề :

— Đứa nào con nói sai đưa ấy chết.

— Anh hết buồn chưa ?

— Chưa hết cũng phải hết. Anh đã định cho anh như vậy.

Huệ hỏi, thành thực :

— Em tưởng chưa quên được Huyền.

Duyệt cười, một thoáng buồn rầu còn lẳng đọng trong ánh mắt :

— Anh có nói là anh đã quên được đâu.

Ngừng một giây, do lường lại lòng rồi Duyệt nói tiếp :

— Em có lý. Huyền đối xử với anh thường, tên tệ anh yêu không nhằm người. Từ nay không có Huyền.

Hai người cùng đồ đi tìm thông. Nói chuyện lẳng nhăng một hồi rồi Thông kéo Duyệt ra một chỗ :

— Huyền muốn gặp mày ?

Duyệt nhưm vai :

— Để làm gì ?

MAI TIẾP

Nỗi gió thiên đường

57 ● *Truyện dài của PHẠM THUẬN* ●

trở về đây xơ xác mảnh tàn y

● *tho* ĐINH HUN

BON

Không một ngày nào nàng [illegible] hình ảnh Thanh, tiếng nói Thanh, những cử chỉ ngô nghinh và tươi tỉnh của Thanh đã có với nàng. (Anh có biết em yêu anh đến dường nào không. Anh là quả tim em đang điều hòa rung đập. Anh là điểm tựa dịu dàng cho đời con gái đang nhiều mân nguyện của em. Chiếc khăn tay không ngày nào không mới vẫn lần [illegible] màu phương vàng. Người ta cố tìm hạnh phúc là cố tìm cho phải đánh mất những cảm hoài và rồi phải giải [illegible] với ngàn đau khổ. Sao anh không những điều đó đang có thật nơi em. Anh còn phải hỏi ? Anh phải sáng tâm, anh phải biết lấy. Người con gái nào không ích kỷ, không muốn người [illegible] yêu chỉ để riêng cho mình).

Nàng hỏn lấy với Thanh.

— Còn ai nữa. Anh khéo hỏi bỗ hỏi tịch không à ?

Giọng Thanh :

— Thật tình anh không điều em nói thế là nguỷ gì ?

— Anh cứ làm bộ hoài vậy đi. Thế nào rồi cũng có ngày anh hết đường chối cãi.

Thanh ngồi chồm hổm xuống chỗ Chung đang ngồi soạn thức ăn ra khỏi giỏ. Chàng thất cười cho [illegible] ấy của Chung bằng một giọng thách thức.

— Việc gì phải chối.

Chung gục gặt cái đầu.

— Ừa, anh mà sợ ai. Anh không sợ ai hết, kể cả em nữa.

Thanh lật một bàn tay lên lưng Chung.

— Em mới thật là kỳ cục. Việc gì để anh phải sợ chứ. Với lại, anh đã làm gì để phải đi sợ em kia.

Chung mím môi :

— Việc đó anh hiểu chớ bộ bắt em nói ra à. Anh mới là kỳ.

Thanh ngất cổ nhìn lên trần bếp, xác định ý nghĩ của Chung này giờ.

— Hay em đã nghĩ bậy nghĩ bạ anh với...

— Ai biết được đâu à ?

Thanh ôm hai vai Chung, than :

— Trời ơi, em nghĩ bậy vừa vừa thôi chứ.

Chung day qua, nũng nịu nàng có phải sóng mũi Thanh. Nàng thấy nặng hơn vô ly về cái độ ghen tương của nàng nó quả lâm như thế có khi sẽ lâm nặng đánh mất đi tình yêu của Thanh đang đầm hồn cho nàng. Dù sao, Chung vẫn thấy nàng là kẻ chiến thắng. Kẻ chiến bại đã đầu hàng và bỏ đi rồi. Bây giờ chỉ còn Thanh ở lại với nàng như một miếng mồi trong tầm chụp vồ của nàng thì còn ức gì nữa. Với lại, Thanh cũng đã phục tùng nàng như thế lại không lâm nàng hả dạ hay sao. Vậy là nàng nũng nịu.

— Tại anh cứ không nhận còn chối quanh chối co đó chớ bộ. Em hỏi thật anh nghe. Nàng đã nguyên, chiếc mà nói hồi của nàng nơi đâu mà Thanh khi chẳng cho của hồi của nàng.

— Em cứ hỏi.

— Em hỏi thật anh chớ anh có phải là «người xưa» của thím Triệu không ?

Thanh hoảng hồn, chối nữa :

— Em lại hỏi bỗ vơ nữa rồi đó. Nay, đưa mắt đây anh trả lời với nó.

MAI TIẾP

Con đường một chiều

51 *Truyện dài của MAI THẢO*

Rồi nàng nằng có phải đi chơi với Quảng, trò chuyện với Quảng thì cũng chỉ là bắt buộc, làm cho cha mẹ vui lòng. Như thế, Duyệt không có lý do nào để hờn giận hay thù ghét nàng nữa. Rồi hai người sẽ lại gặp nhau sao. Nàng muốn tính bày trường hợp hiện thời của nàng như một màn kịch, với vai trò nàng phải đóng với nhân vật đồng diễn khá ổ, nhất là Quảng. Khá ổ, đáng ghét, nhưng màn kịch, phải đóng với nó tới lúc nó hạ màn.

Tìm Duyệt ở đâu bây giờ ? Chưa từng một lần nào Huyền dám đến nhà chàng. Lâm sao cho Duyệt biết là nàng muốn gặp chàng ? Thông là người bạn thân thiết nhất của Duyệt. Hay là đến tìm Thông? Có lẽ chỉ còn cách ấy.

Huyền nhìn đồng hồ. Ngày đã muộn. Huyền không dám đi ngay, sợ không về kịp bữa cơm chiều. Sớm sáng mai, trong lớp đến trường, mình sẽ đi tìm Thông, Huyền nhủ thầm.

CHƯƠNG NĂM

Đã hai tuần lễ trôi qua, từ buổi trưa dụng đầu với Quảng trong tiệm nước. Buổi trưa hôm ấy, trở về nhà, vì không có cơn đàm đi chơi với Huệ và Thông nữa, Duyệt rơi xuống cái hố tuyệt vọng sâu thẳm nhất. Chàng cho là Huyền đã phản bội chàng. Cho rằng Huyền không còn xứng đáng với tình yêu tuyệt đối, thần thánh của chàng. Tự ái Duyệt bị thương tổn nặng nề. Trăm trường hơn, Duyệt cũng cho là đành lòng tự chàng đi là Huyền đã đang, con thường hàng một thái độ để tiện, tần nhân nhất. Phải đoạn tuyệt hoàn toàn và tức khắc với tình yêu vô vọng ấy. Để là tiếng thét lớn, nổi dậy trong tâm thức Duyệt, như một lời bảo ngay khẩn cấp Duyệt đã nghe theo sự bảo ngay ấy. Chàng đã phản ứng lại.

Sáng hôm sau, Duyệt trở lại trường sau hai ngày nghỉ học.

Mặt tâm trạng mới, lạ bỡ ngỡ đến với Duyệt. Tuổi trẻ đã thăng. Tuổi trẻ như một ánh nắng mặt trời chói lọi đã đánh tan đi những bóng tối của một đau đớn bằng hoàng Duyệt gặp bạn bè. Và nhất đinh không thèm gặp Huyền nữa.

Người sung sướng nhất trong sự thất tình đột ngột bất ngờ của Duyệt và Huệ. Đến trường, Duyệt tìm gặp Huệ ngay :

— Tuần trước anh bỗ không đi cấp, Tuần tới nầy, thế nào cũng đi. Sáng chủ nhật. Nay đi chiều thứ bảy cũng được.

Huệ mừng rỡ :

— Thật không ?

Duyệt anh dùng đưa tay lên, thề :

— Đứa nào con nói sai đưa ấy chết.

— Anh hết buồn chưa ?

— Chưa hết cũng phải hết. Anh đã định cho anh như vậy.

Huệ hỏi, thành thực :

— Em tưởng chưa quên được Huyền.

Duyệt cười, một thoáng buồn rầu còn lẳng đọng trong ánh mắt :

— Anh có nói là anh đã quên được đâu.

Ngừng một giây, do lường lại lòng rồi Duyệt nói tiếp :

— Em có lý. Huyền đối xử với anh thường, tên tệ anh yêu không nhằm người. Từ nay không có Huyền.

Hai người cùng đồ đi tìm thông. Nói chuyện lẳng nhăng một hồi rồi Thông kéo Duyệt ra một chỗ :

— Huyền muốn gặp mày ?

Duyệt nhưm vai :

— Để làm gì ?

MAI TIẾP

LẬP TRƯỜNG

(TIẾP THEO TRANG 1)

Sự quan trọng của công tác này đối với phía cộng sản biểu lộ rõ rệt ở chỗ chính Lê Đức Thọ, một nhơn viên cốt cán của Tổng Bộ Chánh Trị đảng Lao Động Bắc Việt, phải dịch thân Ba Lê tức trực tại đó để ứng phó ngay với các diễn biến của tình thế. Mọi người đều biết rằng khi được tin ông Kissinger sẽ ghé Ba Lê, ông Lê Đức Thọ đã nhiều lần ngỏ ý muốn gặp ông Kissinger.

Nếu có cuộc gặp gỡ giữa hai ông Kissinger và Lê Đức Thọ, đầu chỉ là một cuộc gặp gỡ rất ngắn và không đưa đến kết quả gì, phía Cộng sản cũng lợi dụng cơ hội để tuyên truyền rầm rộ. Họ sẽ trình bày cuộc gặp gỡ đó một cách có lợi cho họ. Họ sẽ làm cho người ta có cảm giác rằng Huế Kỳ đã thảo thuận ngầm với họ trên lưng Việt Nam Cộng Hòa. Như vậy, dư luận Việt Nam Cộng Hòa có thể hoang mang và Cộng sản sẽ có thể triệt để khai thác phong trào «đòn gió» ở miền Nam Việt Nam để làm suy yếu miền Nam Việt Nam.

Nhưng ông Kissinger đã cương quyết từ khước cuộc tiếp xúc với ông Lê Đức Thọ, mà sở dĩ ông Kissinger cương quyết từ khước cuộc tiếp xúc với ông Lê Đức Thọ là vì ông Kissinger đã gặp ông Châu Lai ở Bắc Kinh rồi.

Thật thế. Nếu ông Kissinger nhận gặp ông Lê Đức Thọ thì có vì hai mục đích sau đây:

1. Thử tìm một giải pháp cho cuộc chiến VN.

2. Xoa dịu dư luận Mỹ đang lưu tâm đến đề nghị 7 điểm của bà Nguyễn thị Bình.

Sau khi ông Kissinger gặp ông Châu Ân Lai rồi thì hai mục đích trên đây không còn cần thiết nữa, bởi lẽ:

1. Ông Kissinger đã nói chuyện được về giải pháp chấm dứt cuộc chiến Việt Nam với đàn anh ông Lê Đức Thọ rồi thì ông không cần phải nói thêm với ông Lê Đức Thọ làm gì với lí.

2. Việc ông Châu Ân Lai chánh thức mời Tổng Thống Nixon sang viếng Trung Cộng đã làm cho dư luận Mỹ hài lòng quá rồi nên ông Kissinger không cần phải gặp ông Lê Đức Thọ để xoa dịu dư luận Mỹ nữa.

Cuộc gặp gỡ đã không cần thiết mà còn có thể bị cộng sản Việt Nam lợi dụng để tuyên truyền nên ông Kissinger cương quyết không thèm gặp ông Lê Đức Thọ và Bà Lê là phải.

Thái độ cương quyết của ông Kissinger không gặp ông Lê Đức Thọ mặc dầu ông Lê Đức Thọ đã tỏ vẻ tha thiết muốn gặp, đã làm cho mọi người thấy rằng hiện nay, Bắc Việt đã ở trong một thế yếu kém so với Mỹ trong cuộc thương thuyết. Và sự mất mặt của ông Lê Đức Thọ vì không gặp được ông Kissinger mặc dầu cố gắng nài nỉ càng làm cho Bắc Việt mất thể hơn. (Còn tiếp)

THÔNG CÁO
của Hội Đồng Báo chí

Để giúp Hội Đồng Báo Chí được dễ dàng trong việc phân phối phiếu mua giấy, trân trọng yêu cầu các đồng nghiệp sắp xuất bản nhựt báo và bán định kỳ thông báo cho Văn Phòng Thường trực Hội đồng Báo Chí hai (02) tuần lễ trước khi bán xuất bản.

Thời gian nầy rất cần thiết để Hội Đồng Báo Chí có đủ thì giờ xét thêm thành phần giấy ấn trợ cấp cho các báo mới xuất bản, đúng theo tinh thần nghị định số 120/BKT/KST/SINĐ ngày 10-3-70 của Chánh Phủ.

Rất mong các đồng nghiệp sắp xuất bản báo lưu ý tình trạng viện đề tránh những phiền phức về sau trong việc cấp phát phiếu mua giấy.

Saigon, ngày 15 tháng 7 năm 1971
Chủ Tịch Hội Đồng Báo Chí
HUỲNH THÀNH VỊ

CHIA VUI

Được hồng thiệp của Ông Bà LƯƠNG VĂN PHỤNG, 15, Nguyễn văn Học Gia Định, báo tin rằng đến ngày 29-7-71 sẽ làm lễ vu qui cho lệnh ái nhơn:

LƯƠNG THẾ MỸ
cùng chữ
VĨNH TOẠI
thứ nam Ông Bà VĨNH THỌ
Chúng tôi xin cầu chúc cho hai họ LƯƠNG VĨNH hưởng lạnh phúc trọn đời.

Ông Bà VÕ VĂN ƯNG
và Ty Quản Lý Cấp Tiền

ANH VĂN THÍNH THỊ

Giáo Sư người Anh phụ trách

KHAI GIẢNG : 14-6-71

ĐẶC BIỆT : Lớp trẻ em từ 8 đến 12 tuổi. Buổi sáng trong 2 tháng hè.

NGƯỜI LỚN : Chiều và tối.
– Đến gặng bằng phiếu sinh.
– Nghe và luyện giọng theo máy thu băng.

Tư Thục Sinh Ngữ THÍNH THỊ
VIỆT - ANH
5 Bis Trần Nhật Dật Tân Định Saigon

ĐỒNG BÀO BÌNH ĐỊNH

thắc mắc khiếu nại :

Nên đến 21 Nguyễn công Trứ Qui Nhơn gặp ông Nguyễn Linh và Nguyễn văn Tiềm đại diện Nhật Báo Cấp Tiến để nhờ đăng tải.

In tại nhà in riêng của CẤP TIẾN
242 ter, Phan đình Phùng—SAIGON
Chủ nhiệm : VÕ VĂN ƯNG
Quản lý : PHẠM-VĂN-BÉ

0 TIẾP THEO TRANG 1

là 1g30. «Đúng 1g30 không sai không kém tôi đã thì hành xong nhiệm vụ. Chỉ có thành Cộng hòa là khó đến phải thanh toán chậm hơn, đến 1 giờ khuya mới lêm chủ được thành Nhơn. Nhưng khi đến gặp Trung Tướng Nhơn và Đại tá Đỗ Mậu thì họ lại kéo tôi qua đánh thành Gia Long».

Tổng thống Nixon đã cương quyết từ khước không tổ chức một cuộc đảo chánh chư vậy mà Đ.T. Dương vẫn mình đã không thể xếp trước trách nhiệm để cuối cùng giao cho tôi thân thành Gia Long. Nói vẻ tổ chức cuộc đảo chánh, Tổng Thống Thiệu vẫn thấy ông Minh đã đạt «Đến ngày 29-30 tháng 10, tôi nói gì vì thấy đã chết nếu không làm liều, tôi tức tốc đến văn phòng Bộ TTM vào lúc 1 giờ trưa để gặp Tướng Khiêm và Tướng Đôn để bàn đến khởi chánh sát».

Cho đến khi ông Thiệu đánh xong bốn mươi điều trên, ông cố hỏi trông Khương và Nguyễn văn Hoàng xi là thì Tướng Khương lớn đã giao phó một vị tướng khác trách nhiệm rồi.

(Nói đến đây TT Thiệu vẻ bỗng nhiên «Nhờ vậy đã ông Tướng bỏ bom Dinh văn Minh nên tôi đã trở về ông Điện mà chết là vô khôn. Ít tâm hậy».

Ông Điệm chết đó ai ?

Tổng thống Thiệu đã nói điều, trong khi ông trách nhiệm đánh các mục tiêu đã giao phó, suốt ngày ông ở ngoài đường cho đến khi nhận tình hình Minh đánh Dinh Gia Long. «Đánh chưa xong tôi gặp Thiếu Tá Dương hiếu Nghĩa, bảy giờ là Đại tá Tỉnh trưởng Vĩnh Long cùng đi với Đ.T Huỳnh thanh Đề đến đón bàn giao đường Điệm. Tôi đánh chưa xong mà bàn giao cái gì. Lấy gì mà bàn giao ?

Đánh xong không thấy ông Điệm đâu hết. Tôi lên Bộ Tư lệnh bàn giao đánh Gia Long để trở về đánh giặc ở sự đoàn 5 của tôi đã bỏ trống chỗ hết 24giờ. Ở đây, tôi nghe nói Điệm trốn ở chỗ Tòa sứ với ông Mai hữu Xuân rồng đã tìm thấy ông Điệm, ông Nhu rồi «Khi trở về tới Bộ Tư lệnh quân đoàn 3, mới nghe Thiếu tướng Đinh văn Đốn nói ông Điệm và ông Nhu đã chết».

Đ.T Dương văn Minh hèn quá ?

Tổng thống Nguyễn văn Thiệu cho biết thêm, từ đó cho đến 3 tháng sau nhiều đoạn lời nói của Đ.T Dương văn Minh trên đã B.T.I.Ma.

1 TIẾP THEO TRANG 1

Nếu Tổng Thống Thiệu tới đắc cử...

NÚU NGỌC (Ngày 17 (AP)— Trần bào Tuấn, trong số ra ngày Chủ nhật cho biết trong một cuộc phỏng vấn Tương Dương Văn Minh đã tuyên bố rằng một ngày đắc chánh chống chính quyền tại Nam VN có thể xảy ra nếu TT Thiệu tái đắc cử.

Big Minh, người có lẽ là đối địch kỳ nhất của ông Tổng Thống trong cuộc bầu cử TT vào tháng 10 năm nay, sẽ hèm rằng nếu cuộc bầu cử không tự do và trong sạch, «các rối loạn có thể xảy ra».

Theo báo Time, ông Minh không sẵn sàng để nói rõ nếu các cố gắng hòa giải giữa ông và TT Thiệu với MTGPMN hay không. Tương Minh nói sẵn sàng «tôn quá sớm để nói về chương trình của tôi trong lúc nay. Nếu tôi phải nói là tôi sẽ một chính phủ liên hiệp, tôi sẽ có thể phải sống lưu vong tại Vọng Các».

Nếu ông Thiệu đắc cử thì sao ?

Ông Minh nói rằng «chúng ta không thể gạt bỏ sự kiện một cuộc đảo chánh. Cuộc đảo chánh đó sẽ gây đổ vỡ ra một lần người. Nhưng nếu các cuộc bầu cử không tự do và trong sạch, rối loạn có thể xảy ra». Nếu là là Ông Minh sẽ giữ chức TT Thiệu tái đắc cử».

Số phận phó TT Kỳ

Nhưng vật vẫn đã cuối và không rõ lắm thì được bài Giác hội cả đảng hộ Phó TT Nguyễn Cao Kỳ không sau khi đã PTT bay tố lập thường cũng bao hao giống Ân Quang chập nhận những chống Hòa Bình sau Bắc Việt, đồng nghĩa với Hòa giải đàn tộc. Nhưn vật bấy nói Phó TT Kỳ quả thật có xích lại gần Ân Quang điều này không có nghĩa là cũng quan điểm «Hòa giải dân tộc».

Trước đây, ít ta đôn nói TT Nguyễn văn Thiệu Thượng Giác sư Trần Ngọc Ninh đồng phế PTT đã tìm sự hậu thuẫn của Phật giáo Ân Quang. Hòa giải giữa thân ảo Chùa Ân Quang phái bắc sĩ Trần ngọc Ninh, Cựu Tổng trưởng Giáo dục của Nguyễn Nguyễn Cao Kỳ chỉ là 1 Phật tử và hiện chưa bà tức gì đó thấy Giáo hội sẽ tòa bộ Bắc sĩ Ninh (VTB).

2 TIẾP THEO TRANG 1

Thông Tấn xã trác cho biết các phi trường của Sudan đều đóng cửa và mọi sự liên lạc với thế giới bên ngoài đều gián đoạn.

Tiếng tả Atta là một trang những sĩ quan tham dự vào cuộc Cách mạng tháng 5-1969 đưa Tổng thống Nimeiry lên cầm quyền.

Được biết TT Atta đã mưu đồ cuộc đảo chánh với sự cộng tác của Trung Ương Sharif và Trung Abdel Moneim Ahmed.

Tại Hồi Thủy Đông, Bộ Ngoại giao Mỹ bảo thì Hai cho biết chưa được tin tức chính thức xác nhận về cuộc đảo chánh tại Sudan, nhưng các giới chức cho rằng cuộc đảo chánh này không gây ngạc nhiên vì Trung Gaafar Nuneairu đã thất bại trong việc giải quyết các vấn đề kinh tế trong nước và cuộc nổi chiến giữa miền Bắc theo đạo Hồi Giáo và miền Nam nữa theo Thiên Chúa Giáo, nữa không theo một thứ đạo nào.

3 TIẾP THEO TRANG 1

Viện Pasteur đã tìm ra cách chữa trị bệnh đau mắt cấp tính

SAIGON 20-7 (MNN) — Người tin thông thạo bảo cho biết hiện nay bệnh dịch đau mắt cấp tính đang lan tràn ra Đô thành là do 1 loại ông vi trùng rất lạ gây ra. Loại vi trùng này không thể bị giết bởi các thứ thuốc trị đau mắt thông thường mà mọi người vẫn thường dùng.

Theo tin trên, mới đây Viện Pasteur lâm thí nghiệm để trừ coi loại vi trùng kỳ lạ nầy sẽ bị giết bởi chất thuốc gì. Kết quả cho hay những vi trùng đó chỉ bị chết bởi thuốc Rimlon và Pénicilline.

Trái lại chúng «lớn» với các thứ thuốc nhỏ mắt thông thường có chất cản bảo là Cortison. Nếu bị đau mắt cấp tính, lại nhỏ thuốc thường thì theo chuyên viên Viện Pasteur, mắt sẽ bị sưng thêm nhiều nữa.

Do đó, giới chức thẩm quyền Viện Pasteur khuyên đồng bào khi bị đau mắt cấp tính, hãy dùng các loại thuốc có chất Pénicilline (như Pénisulfa chẳng hạn) đồng thời nhỏ bắt cứ loại thuốc nào cho nhỏ mắt, miễn là đừng có chất Cortison.

Người tin trên còn cho hay cho tới nay, chính tại Viện Pasteur cũng đã có trên 70 cam ơn nhân viên bị bệnh đau mắt kỳ quái vừa kể.

Vì vậy, giới chức Viện nay cho rằng nếu bệnh đau mắt cấp tính không được chặn đứng ngay bằng 1 thứ thuốc hữu hiệu, thì chỉ trong vòng một tháng nữa có thể đông bao toàn quốc sẽ bị sưng mắt hết.

Nhắn Tin

YÊU CẦU ANH TƯ TỰ GIÁC THƯ MÁY ĐẾN TÒA SOẠN NHẬT BÁO CẤP TIẾN CÓ VIỆC CẦN.

VÕ VĂN ƯNG

KIM - CHUNG 5

TẠI RẠP OLYMPIC

(Đoàn hát của lứa tuổi Đôi Mươi)

Tối thứ tư 21-7-71 chất đánh khai trương và liên tục trình diễn vở hài Quái Đản, Rùng Rợn; lâm ly nhất của soạn giả Minh Bảng.

HỒ LY MẶT NGỌC

Để giúp vững vu thế MỘT MÌNH MỘT CHỢ tại Saigon Cholon, Đoàn Tiếng Chuông Vàng số 5, gồm toàn nghệ sĩ cần «Lứa Tuổi Đôi Mươi» lại khai trương vở MỚI :

Cặp MINH PHỤNG : MINH VƯƠNG : đào tuổi đẹp LÊ THỦY, KIỀU TIẾN, BÍCH HẠNH, HỒNG THỦY (em Lê Thủy) HOÀI MỸ, cặp hề THANH PHÚ, HẢI MINH, VÂN KHOE, HOÀNG GHI là HOA HUYỀN cùng toàn Ban thể diễn.

GIÁ CHỈ THƯ THƯỜNG LỆ

4 TIẾP THEO TRANG 1

Bà cũng nói thêm với nhiều lý giải rằng nếu Bắc Kinh chịu thương thuyết nghiêm chỉnh thì chắc chắn sẽ có rất nhiều vấn đề đã thảo luận trước khi Tổng Thống Nixon sang viếng Lục Địa.

Bà Chennault, con gái của một nhà ngoại giao Trung Hoa trong thế chiến II, cho rằng chính sách của Mỹ đối với Trung Cộng có thể thay một của chàng ngăn của Anh : Không có những người bạn nào trường cửu, mà chỉ có quyền lợi quốc gia là trường cửu».

5 TIẾP THEO TRANG 1

Miền Bắc cũng lo ngại không ít.

Nhưng, không phải chỉ miền Nam, chính phủ miền Bắc chắc cũng phải đương phân vân như vậy. Tờ bảo Nhân Dân hôm nay đăng 1 bài xã thuyết trong đó lý luận rằng muốn ra khỏi cái ngõ cụt là cuộc chiến tranh Việt Nam thì TT Nixon chỉ có mỗi cách là phải nhận các đề nghị hòa bình mà Bắc Bình đã đưa ra để xét hết quốc gia Hoa Kỳ ra khỏi Việt Nam trong 1 thời hạn nó vẫn nên được một tờ giao đưa cuối năm nay thì hay nhất.

Kế đó, đây 1 đoạn có ý nghĩa trong bài báo, tờ Nhân Dân viết tiếp : TT Nixon chỉ tin cách đi tới 1 ý điều hòa giữa các đại cường quốc bằng hết các nước nhỏ phải chịu tuân theo sự thu xếp giữa các đại cường quốc.

Chắc là TT Chu ân Lai đã bàu cho ngoại trường Bắc Việt hay

Trong bài xã thuyết này bảo Nhân Dân đã không nói rõ đích danh đến việc Tổng Thống TT Nixon thăm viếng Bắc Kinh để hội đàm, nhưng ý ám chỉ đã rõ rệt. Rất có thể là Trung Hoa đã bảo cho Ngoại trưởng Nguyễn duy Trinh hay về cuộc gặp gỡ giữa Thủ Tướng Chu ân Lai với CS vấn đề biết của TT Nixon.

Ngoại Trưởng Bắc việt nhất định là đã có mặt ở Bắc Kinh ngày hôm sau khi ông Kissinger đã rời Trung Hoa, vì người ta có thể cho là Trung Hoa không khi nào lại để cho BV chịu cảm thấy bị bỏ rơi vào trường hợp có một sự đối thoại ngoại chính lớn lao như vậy.

Sự các đại cường quốc vì lý do riêng thu xếp với nhau

Nhưng 8 tin nói cũng như ở Saigon nhất định là phải có sự lo lắng về sự thế sẽ xảy ra vào trường hợp các đại cường vì những lý do riêng của họ mà đồng ý rằng cần phải có một cuộc thu xếp điều hòa với nhau ở Việt Nam.

6 TIẾP THEO TRANG 1

các chính thức về chánh sách của Hoa Kỳ sẽ được phổ biến sau nay.

Mỹ chấm bị cấm thận cho cuộc hội đàm với T.C

Hiện nay ông Nixon và các cố vấn cần ông thời sự soạn thảo những kế hoạch thận trọng cho cuộc hội nghị thượng đỉnh tại Bắc Kinh, mà có thể diễn ra vào cuối năm nay hoặc đầu năm tới.

Ông Kissinger, cố vấn tại Tòa Bạch Ốc, người bí mật hay sang Bắc Kinh hôm 9.7 đã thảo luận với Thủ Tướng Chu An Lai, cho bài cái bí cuộc viếng thăm của Tổng Thống Nixon phải được chuẩn bị kỹ lưỡng, nếu không các cuộc gặp gỡ thượng đỉnh sẽ lại mất tai hại.

Ông cho biết ông không thấy một viễn ảnh nào sẽ không trở ngại trong nỗ lực chấm bàng giao giữa hai quốc gia, nhưng cả hai phải tôn trọng lẫn nhau và đừng áp biện sáp lên cần bản nhắc chính cho cuộc thăm viếng.

Ông Kissinger, người bay sang Bắc Kinh sau khi giả bộ đau bụng từ tại Hồi Quốc, nói rằng Trung Cộng đã gửi được lời cam kết giữ yuyết đối bí mật về cuộc viếng thăm nầy, ông cho biết thêm là ông phỉ nhiều được nhiều ân tượng tốt đẹp nơi Thủ tướng Trung Cộng, một nhân vật có đầu óc hài hước và thông suốt các vấn đề của Hoa Kỳ.

Ông nói thêm là ông ở trên đất Trung Hoa được 69 tiếng đồng hồ và thảo luận với nhà lãnh đạo sau cấp Trung Cộng trong 20 tiếng đồng hồ.

7 TIẾP THEO TRANG 1

sau nhân Cộng sản đọc trước Tổng Thống có đoạn mở đầu : «Mỗi năm, ngày 20-7 đều với chúng tôi—những người Cộng sản—như một rối thương tái khóc, đau buồn. Chúng tôi không thể nào quên cuộc đi cư vĩ đại của đồng bào miền Bắc năm 1954 bằng đủ mọi cách, mọi đường...»

Cùng trong ngày Quốc hận năm nay, HDBT đã cho khai mạc cuộc triển lãm tại nhà Thanh niên gần đường Pasteur. Phục đình Phùng Saigon các hình ảnh các phong tình chiến tranh da xám lăng Cộng Sản từ phương Bắc mang lại. Một khác, những hình ảnh về sức vong hòa bình của nhân dân miền Nam cũng được đem ra trong bảy trong cuộc triển lãm này. Song song với những tổ chức cho ngày Quốc hận kể trên, những buổi lễ cầu nguyện và cầu siêu cho các nạn nhân CS cũng được các tôn giáo tổ chức tại 5 địa điểm lớn trong Đô thành :

Vương Cung Thánh Đường.
Vĩnh Nam Chùa Tự.
Nhà giáo Tiu Lanh ở Đường Trần Hưng Đạo.

Nhìn vậy, sau 17 năm đất đọm đất đau nước Việt Nam bị chia đôi, chiến tranh sự nhỉ nhằng lâm dùng bao người Việt Nam và phá đổ những công trình kiến tạo của Nhân Dân thì nay ta lại có thêm một kỷ niệm đau buồn nữa : Ngày Quốc Hận thứ 17. (Thu Quế)

NHẮN TIN

Yêu cầu ông TRẦN CAO VIÊN đến Ty Quản lý hàn Cấp Tiến để thanh toán tiền đăng quảng cáo báo TIN SỐNG trên báo CẤP TIẾN ngày 4 và 5-2-1971 :

11.200 đồng

Ty Quản Lý

Nhắn tin

Yêu cầu người mua xe Honda S550 số đăng bộ SF 9962A đến 37E đường Phát Thy Q11 để lo thủ tục sang tên.

ĐẶNG VĂN TRƯỜNG

Nhắn tin

CHIẾN HỮU
TRẦN VIỆT CƯỜNG
(CHƯƠNG THIỆN)
XÚC TIẾN VIỆC XIN PHÉP TỔ CHỨC LỄ RA MẮT QUẬN BỘ ĐỨC LONG NGÀY 8-8-71.
MỘT CHIẾN HỮU Ở TRUNG ƯƠNG SẼ LO MỌI CÔNG VIỆC KHÁC VÀ SẼ TIẾP XÚC VỚI CHIẾN HỮU TRƯỚC CUỐI THÁNG 7-71.
TỔNG BỘ TỔ CHỨC

Cáo Thị Đấu Thầu

MỤC ĐÍCH :
Đấu thầu cung cấp dụng cụ phòng xá theo Điều Kiện Sách số 4830-07071.

ĐỊA ĐIỂM và NGÀY, GIỜ MỞ THẦU :
15 giờ, ngày 16-8-1971 tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương 140 đường Hồng Thập Tự—Saigon.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH :
Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 10 tháng 7 năm 1971
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

TÌM MUA CÁC TẠC PHẨM CỦA BÁC-SĨ
LÊ-THIỆN-ĐIỀN
ĐÃ XUẤT BẢN :
1) Tuổi dậy thì
2) Nuôi con và chạy chữa bệnh cho con
SẮP XUẤT BẢN :
6) Đời sống sinh dục
6) Vì trùng xung quanh ta và bệnh hoạn
3) Thai nghén và sanh đẻ
4) Ngừa thai và thụ thai theo ý muốn ?
7) Con chúng ta lớn lên
8) Hãy sống hòa mình trong xã hội

TÌM ĐỌC :
Nguyệt San Cấp Tiến
Số : 25-26
ĐÃ PHÁT HÀNH TRÊN TOÀN QUỐC

KẾT QUẢ XỔ SỐ KIẾN THIẾT

Loại 7B1-7B2-7B3-7B4-7B5-7B6-7B7
Mở ngày 13 tháng 7 năm 1971

Trúng	400đ về số tận cùng	99
Trúng	2.000đ về số tận cùng	795
Trúng	4.000đ về số tận cùng	796
Trúng	20.000đ về số tận cùng	2967—7707
Trúng	40.000đ về số tận cùng :	60714 — 26925 — 71638 84384 — 17853 — 33424
Trúng	200.000đ các vé có mang số :	903825 — 391619 — 578419 — 568392
Trúng	400.000đ các vé có mang số :	215004 — 212546 — 673747 — 854569
LÔ ĐỘC ĐẮC TRÚNG 4.000.000đ vé có số :		985.905

Trúng an ủi 8.000đ các vé có mang số trúng độc đắc, chỉ sai một con số ở bất cứ hàng nào.

Phi Thuyền APOLLO 15 có thể phóng lên mặt trăng 26-7

VIỆT KIỀU Ở THÁI - LAN
bị Cộng Sản khống chế

VỌNG CÁC 19.7 (Reuter).— Những người bạn thân của Cộng sản tại Thái Lan mỗi tháng đã thâu được khoảng 1 triệu Baht (không của hay phực triệu bạc VN) do các Việt Kiều tị nạn tại Thái Lan đóng góp.

Bộ trưởng Nội Vụ Thái Puang Suwanarat hôm thứ Hai cho biết như trên và nói rằng các cán bộ Cộng sản đã buộc mỗi gia đình Việt kiều phải đóng mỗi tháng 200 Baht cho Bắc Việt.

Các Việt kiều tị nạn còn bị cần những xa hoa khác như đi coi chiếu bóng và đàn bà cần không được tiếp tiếp vào các mỹ phẩm.

Ông Puang Suwanarat cho biết giới hiểu trách Thái đã phát các những hiện pháp đối với hoạt động này vì các Việt kiều tị nạn đã than phiền về việc đưa tiền và đồ lâm thổ Thái mà không có phép của nhà chức trách là một hành động bất hợp pháp.

Các Việt Kiều này đã vượt qua Cam Bốt và Ai Lao vào Thái Lan tị nạn trong cuộc chiến tranh chống Pháp 25 năm trước đây.

Khoảng 30 ngàn VK đã bỉ bỏ vào năm 1965. Cuộc thảo luận giữa các nhà cầm quyền Thái và BV về việc hồi hương số 40 ngàn VK đã bị ngưng trệ vào đầu năm nay khi BV nói rằng, hiện tranh đã trở công tác hồi hương.

8 TIẾP THEO TRANG 1

nay tự do nghe đài phát thanh của «đối phương».

Việc nghe các đài VNCH và đồng minh chỉ dành riêng cho một số ít cán bộ VC có trách nhiệm mà thôi. Hồi chánh viên Bình cũ đây là một hiện tượng bắt ngờ vì suốt 6 năm phục vụ ở Tiểu ban Phát thanh Cục Rành chưa bề chứng kiến một trường hợp là lũng như vậy.

Sau khi chiêu đãi